

IR-III.7821.22.2021.13

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.), zwanej dalej: k.p.a., oraz art. 11c i art. 11g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (w brzmieniu obowiązującym do 18 września 2020 r.: Dz.U. z 2020 r. poz. 1363), zwanej dalej: specustawą, po rozpatrzeniu odwołań pana [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] oraz pana [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] i pani [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO], reprezentowanych przez adw. [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO], od decyzji Starosty Kościańskiego nr 3/2021 z 26 października 2021 r. (znak: ABŚ.6740.42.2.2021) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na przebudowie, rozbudowie i budowie drogi gminnej w Bieżyniu od km 0+000,00 do km 1+305,00, zwanej dalej: zaskarżoną decyzją:

I. Uchylam w całości punkty I.2.÷I.4. na stronie 1. zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, następującego zapisu:

„2. Należy zapewnić powiązanie drogi gminnej nr 583056P z drogą powiatową nr 3921P poprzez skrzyżowanie zwykłe w km lokalnym 0+000, a na końcu realizowanej drogi wybudować plac do zawracania (km lokalny ok. 1+305).”.

II. Uchylam w całości załącznik nr 2 do zaskarżonej decyzji: mapę pn. Teren inwestycji (rys. nr T1÷T3), zawierającą linie rozgraniczające teren

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego załącznika: mapy pn. Prop. przebieg drogi z istniejącym uzbrojeniem (rys. nr T1÷T3), określającej linie rozgraniczające teren, która stanowi integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 1.

III. Uchylam w całości punkt II.1.2.1. (w tym Tabelę nr 1) na stronie 2. zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, następującego zapisu:

„1.2.1. Nieruchomość położona w granicach pasa drogowego drogi gminnej nr 583056P, stanowiąca własność Miasta i Gminy Krzywiń, wymieniona w poniższej tabeli.

Arkusz	Numer działki	Oznaczenie księgi wieczystej
Powiat kościański, gmina Krzywiń Jednostka ewidencyjna: 301104_5, Krzywiń - obszar wiejski		
Obręb: 0002 Bieżyń		
1	399	PO1K/ [REDACTED]

Tabela nr 1”.

IV. Orzekam poprzez dodanie do zaskarżonej decyzji, w punkcie III.1.1. na stronie 2., po zapisie: „z dnia 07 lipca 2020 r.”, zapisu o następującej treści:

„, przeniesionych na rzecz zarządcy drogi decyzją Burmistrza Miasta i Gminy Krzywiń z 28 lipca 2022 r. (znak: RiG.6220.4.2022.JP).”.

V. W punkcie III.1.2. na stronie 2. zaskarżonej decyzji:

1) **uchylam i orzekam** poprzez zastąpienie w wierszach 7.÷8., licząc od dołu strony, zaskarżonej decyzji, zapisu:

„decyzji Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie”

zapisem:

„decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie”;

2) po zapisie: „ww. decyzji” kropkę zastępuję przecinkiem i **orzekam** poprzez dodanie do zaskarżonej decyzji zapisu o następującej treści:

„sprostowanej postanowieniem Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 5 stycznia 2023 r. (znak: PO.ZUZ.4.421.862.5.2019.EP), przeniesionej na rzecz zarządcy drogi decyzją Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 11 kwietnia 2022 r. (znak: PO.ZUZ.4.4211.13.2022.HW), sprostowanymi postanowieniami Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z: 10 sierpnia 2022 r. (znak: PO.ZUZ.4.4211.13.4.2022.HW) i 13 października 2022 r. (znak: PO.ZUZ.4.4211.13.6.2022.HW).”.

VI. Uchylam w całości następujące punkty zaskarżonej decyzji:

- 1) III.1.3. i III.1.7. na stronach 2.÷3.;
- 2) IV.2. na stronie 3. oraz następujący po nim zapis na stronach: 3. (w wierszach 1.÷9., licząc od dołu strony) i 4. (w wierszach 1.÷8., licząc od góry strony);
- 3) X.1. na stronie 6.;
- 4) XIV. na stronie 8.

VII. Uchylam zapis w punkcie VII. na stronie 5., w wierszach 8.÷18., licząc od góry strony, zaskarżonej decyzji,

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, następującego zapisu:

„Zatwierdzam projekt budowlany dla inwestycji polegającej na przebudowie, rozbudowie i budowie drogi gminnej w Bieżyniu od km 0+000,00 do km 1+305,00, stanowiący załącznik nr 1 do decyzji, obejmujący:

Tom I - Projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany (branża drogowa),

Tom II - Projekt architektoniczno-budowlany (branża telekomunikacyjna),

Tom III - Projekt architektoniczno-budowlany (branża elektryczna);”.

VIII. Uchylam zaskarżoną decyzję w zakresie, w jakim zatwierdzono projekt budowlany (tj. trzy odrębnie opracowane tomy), stanowiący załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce ww. uchyleń, nowych, odpowiadających im dokumentów projektowych:

– tomu I projektu budowlanego (projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany: branża drogowa),

– tomu II projektu budowlanego (projekt architektoniczno-budowlany: branża telekomunikacyjna),

– tomu III projektu budowlanego (projekt architektoniczno-budowlany: branża elektryczna),

które stanowią integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako odpowiednio załączniki nr 2.÷4.

IX. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie w punkcie VII. na stronie 5., w wierszu 10., licząc od dołu strony, zaskarżonej decyzji, zapisu: „WKP/0319/POOE/08” zapisem: „WKP/IE/0589/05.”.

X. Uchylam w punkcie VIII.6. na stronie 6. zaskarżonej decyzji, w wierszach:

1) 9.÷11., licząc od góry strony, zapis: „rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia (t.j. Dz. U. 2018.963)”,

2) 14.÷15., licząc od góry strony, zapis: „w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (t.j. Dz. U. 2003.120.1126)”,

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce ww. uchyleń, nowych, odpowiadającym im, zapisów:

1) „rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie dziennika budowy oraz systemu Elektroniczny Dziennik Budowy (Dz.U. z 2023 r. poz. 45)”,

2) „w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1126)”.

XI. Uchylam w całości punkt VIII.7. na stronie 6. zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, następującego zapisu:

„7. Zarządca drogi jest obowiązany zawiadomić o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych właściwy organ nadzoru budowlanego oraz projektanta sprawującego nadzór nad zgodnością realizacji budowy z projektem w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2023 r. poz. 682 ze zm.).”.

XII. Orzekam poprzez dodanie do zaskarżonej decyzji po punkcie X.3. nowego punktu o następującej treści:

„4. Zezwalam na wykonanie rozbiórek w zakresie określonym w punktach X.2. i X.3. decyzji.”.

XIII. Uchylam w całości punkty XII.1.÷XII.5. na stronie 7. zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, następującego zapisu:

„1. Ustalam obowiązek przebudowy sieci uzbrojenia terenu na nieruchomościach przedstawionych w poniższej Tabeli nr 3, w zakresie oznaczonym linią przerywaną koloru żółtego w załączniku nr 2 do decyzji, zgodnie z projektem budowlanym zatwierdzonym decyzją.

Arkusze	Numer działki przed podziałem (numer po podziale)	Rodzaj sieci uzbrojenia terenu	Oznaczenie księgi wieczystej
Powiat kościański, gmina Krzywiń Jednostka ewidencyjna: 301104_5, Krzywiń - obszar wiejski			
Obręb: 0002 Bieżyń			
1	95/8	Sieć telekomunikacyjna	PO1K/ [REDACTED] / I
	360 (360/2)	Sieć elektroenergetyczna niskiego napięcia	PO1K/ [REDACTED] / I

Tabela nr 3

2. Nie ograniczam sposobu korzystania z nieruchomości przedstawionych w Tabeli nr 3 dla realizacji obowiązku określonego w punkcie XII.1. decyzji.
3. Zezwalam na wykonanie obowiązku przebudowy sieci uzbrojenia terenu w zakresie określonym w punkcie XII.1. decyzji.”.

XIV. Uchylam w całości punkt XIII. na stronach 7.÷8. zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, następującego zapisu:

„XIII. Określenie obowiązku przebudowy innych dróg publicznych

1. Ustalam obowiązek przebudowy innej drogi publicznej na nieruchomości przedstawionej w poniższej Tabeli nr 4, w zakresie oznaczonym linią przerywaną koloru fioletowego w załączniku nr 2 do decyzji, zgodnie z projektem budowlanym zatwierdzonym decyzją.

Arkusz	Numer działki	Oznaczenie drogi	Oznaczenie księgi wieczystej
Powiat kościański, gmina Krzywiń Jednostka ewidencyjna: 301104_5, Krzywiń - obszar wiejski			
Obręb: 0002 Bieżyń			
1	95/8	Droga powiatowa nr 3921P	PO1K/ [REDACTED]

Tabela nr 4

2. Nie ograniczam sposobu korzystania z nieruchomości przedstawionej w Tabeli nr 4 dla realizacji obowiązku określonego w punkcie XIII.1. decyzji.
3. Zezwalam na wykonanie obowiązku przebudowy innej drogi publicznej w zakresie określonym w punkcie XIII.1. decyzji.”.

XV. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie w punkcie XV. na stronie 8., w wierszach 21.÷22., licząc od góry strony, zaskarżonej decyzji, zapisu:

„Określam termin wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń nie później niż 120 dnia, od dnia w którym niniejsza decyzja stała się ostateczna”

zapisem:

„Określam termin wydania nieruchomości na 120 dzień od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna”.

XVI. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

Decyzją nr 3/2021 z 26 października 2021 r. (znak: ABŚ.6740.42.2.2021) Starosta Kościański udzielił Burmistrzowi Miasta i Gminy Krzywiń, zwanemu dalej: Zarządcą drogi, zezwolenia na realizację ww. inwestycji drogowej.

Od ww. decyzji odwołanie do Wojewody Wielkopolskiego, za pośrednictwem organu I instancji, wnieśli:

- 1) pan [REDACTED] [REDACTED] (właściciel działki o nr. ewid. [REDACTED], ark. [REDACTED], obręb 0002 Bieżyń), zwany dalej: Odwołującym - pismo z 9 listopada 2021 r. (nadane tego samego dnia w placówce pocztowej operatora wyznaczonego, data wpływu do organu I instancji: 10 listopada 2021 r.), w którym Odwołujący zaskarżył ww. decyzję w całości, wnosząc o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji;
- 2) pan [REDACTED] [REDACTED] i pani [REDACTED] [REDACTED] [właściciele działek o nr. ewid.: [REDACTED] (ark. [REDACTED]) i [REDACTED] (ark. [REDACTED]), obręb 0002 Bieżyń], zwani wspólnie dalej: Odwołującymi, reprezentowani przez adw. [REDACTED] [REDACTED], zwanego dalej: Pełnomocnikiem Odwołujących,

działającego w oparciu o pełnomocnictwo z 29 czerwca 2021 r. (w aktach organu I instancji - k. 51) - pismo z 10 listopada 2021 r. (nadane tego samego dnia w placówce pocztowej operatora wyznaczonego, data wpływu do organu I instancji: 15 listopada 2021 r.), w którym Pełnomocnik Odwołujących zaskarżył ww. decyzję w całości, podnosząc szereg zarzutów dotyczących naruszenia przepisów postępowania oraz prawa materialnego. Pełnomocnik Odwołujących wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz orzeczenie co do istoty sprawy na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., poprzez wydanie decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Odwołania wniesiono w terminie.

Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 specustawy właściwym organem odwoławczym w sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym, Starosta Kościański przekazał Wojewodzie Wielkopolskiemu odwołania wraz z aktami sprawy (pismo z 17 listopada 2021 r., znak: ABŚ.6740.42.2.2021; data wpływu: 18 listopada 2021 r.).

W tym miejscu wskazać należy, że kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 k.p.a. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów k.p.a., a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Mając na uwadze powyższe, w trakcie postępowania odwoławczego – o czym będzie jeszcze mowa w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji – Wojewoda Wielkopolski ponownie rozpatrzył wniosek Zarządcy drogi o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Starostę Kościańskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu I instancji oraz poprawność zaskarżonej decyzji, jak również rozpatrzył zarzuty zawarte we wniesionych odwołaniach.

Po wstępnym przeanalizowaniu akt sprawy, pismem z 3 grudnia 2021 r. (data doręczenia: 6 grudnia 2021 r.) organ II instancji wezwał pana [REDAKTOWANE], zwanego dalej: Pełnomocnikiem zarządcy drogi, do przedłożenia pełnomocnictwa upoważniającego do występowania, w imieniu Zarządcy drogi, z wnioskiem o wydanie zaskarżonej decyzji i jego reprezentowania w postępowaniu (zarówno przed organem I i II instancji).

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w ustawowym terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 11 lutego 2022 r.

Pismem z 10 grudnia 2021 r. (znak: RiG.7011.1.2021; data wpływu: 13 grudnia 2021 r., ePUAP-UPP73234829) zarządca drogi wyjaśnił charakter i zakres udzielonego pełnomocnictwa z 16 marca 2020 r., w tym rozbieżność w zawartej w nim nazwie inwestycji, a także wskazał, że Pełnomocnik zarządcy drogi był upoważniony do wystąpienia, w imieniu Zarządcy drogi, z wnioskiem o wydanie zaskarżonej decyzji oraz reprezentowania mocodawcy w postępowaniu przed organem I instancji. Ww. pełnomocnictwo nie obejmuje natomiast postępowania odwoławczego, stąd Burmistrz Miasta i Gminy Krzywiń oświadczył, że będzie samodzielnie występował w toku postępowania przed organem II instancji.

Wobec powyższego, pismem z 17 grudnia 2021 r. (data doręczenia: 23 grudnia 2021 r.) organ II instancji wezwał Zarządcę drogi do ustosunkowania się do uwag wniesionych w odwołaniach oraz określenia, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający przedstawione żądania, a jeśli nie, to do szczegółowego i wyczerpującego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych żądań, wraz z przywołaniem odpowiednich podstaw prawnych.

Pismem z 18 stycznia 2022 r. (znak: RiG.7011.1.21.2022, data wpływu: 21 stycznia 2022 r.) Zarządca drogi udzielił odpowiedzi na ww. wezwanie.

Przy pismach z 8 lipca 2022 r. (data doręczeń: 13 lipca 2022 r.) organ II instancji przekazał Odwołującemu oraz Pełnomocnikowi Odwołujących wyjaśnienia uzyskane od Zarządcy drogi, zawierające m.in. stanowisko w sprawie zarzutów podniesionych w odwołaniach.

Po szczegółowym zbadaniu akt sprawy, pismem z 10 lutego 2022 r. (data doręczenia: 11 lutego 2022 r., ePUAP-UPP76800662) Wojewoda Wielkopolski wezwał organ I instancji do uzupełnienia akt sprawy o:

1) oryginały lub uwierzytelnione odpisy następujących opinii:

- a) postanowienia nr 73/19 Zarządu Województwa Wielkopolskiego z 9 maja 2019 r. (znak: DI-IV.8012.73.2019), zwanego dalej: postanowieniem ZWW,
- b) pisma Burmistrza Miasta i Gminy Krzywiń z 13 maja 2019 r. (znak: RiG.7230.66.2019), zwanego dalej: pismem BMiG Krzywiń,
- c) pisma Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków - WOUZ w Poznaniu, Delegatura w Lesznie, z 8 maja 2019 r. (znak: Le-WA.5183.2283.2.2019), zwanego dalej: pismem WWKZ,
- d) pisma nr 2197/19 Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z 9 maja 2019 r. (znak: WSzW.Poz.-WO-Zp.0732.78.2019), zwanego dalej: pismem Szefa WSzW, wraz z załącznikami graficznymi do ww. opinii (jeśli były dołączone), pozwalającymi ustalić, czy przedmiot opiniowania (inwestycja pn. „Przebudowa i budowa drogi gminnej w m. Bieżyń gm. Krzywiń”) jest zbieżny z przebiegiem inwestycji zawartym w projekcie budowlanym pn. „Przebudowa, rozbudowa i budowa drogi gminnej w Bieżyniu, gm. Krzywiń”;

2) oryginały lub uwierzytelnione odpisy opinii Zarządu Powiatu Kościańskiego oraz opinii dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, bądź dowody potwierdzające wystąpienie ze stosownymi

wnioskami i niewydanie opinii w terminie, o którym mowa odpowiednio w art. 11b ust. 2 i art. 11d ust. 2 specustawy;

3) informację o weryfikacji podpisu elektronicznego (np. raport z weryfikacji) dokonanej przez pracownika jednostki, który sporządził wydruki następujących dokumentów elektronicznych:

a) decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z 17 stycznia 2019 r. (znak: WOO-II.420.236.2018.AB.12) o środowiskowych uwarunkowaniach, zwanej dalej: decyzją nr 1 RDOŚ w Poznaniu,

b) decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z 7 lipca 2020 r. (znak: WOO-II.420.19.2020.AM.8) zmieniającej decyzję nr 1 RDOŚ w Poznaniu, zwanej dalej: decyzją nr 2 RDOŚ w Poznaniu,

c) decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 2 stycznia 2020 r. (znak: PO.ZUZ.4.421.862.2019.EP) o udzieleniu pozwolenia wodnoprawnego, zwanej dalej: decyzją nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP;

4) dowód potwierdzający ostateczność decyzji nr 1 RDOŚ w Poznaniu;

5) oryginały lub uwierzytelnione odpisy następujących zaświadczeń:

a) Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 6 września 2021 r. (znak: PO.ZUZ.4.4214.21.2.2021.ES) o ostateczności decyzji nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP, zwanego dalej: zaświadczeniem nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP,

b) Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z 23 października 2020 r. (znak: WOO-II.420.19.2020.AM.12) o ostateczności decyzji nr 2 RDOŚ w Poznaniu, zwanego dalej: zaświadczeniem RDOŚ w Poznaniu;

6) dowody (opatrzone stosownymi pieczęciami wraz z podpisem i podaniem funkcji osoby upoważnionej do składania oświadczeń w tym zakresie):

a) zamieszczenia obwieszczeń o: wszczęciu postępowania, zakończeniu postępowania dowodowego oraz wydaniu zaskarżonej decyzji, a także udostępnienia treści zaskarżonej decyzji w BIP Starostwa Powiatowego w Kościanie (wraz z datami publikacji),

b) zamieszczenia obwieszczeń o: wszczęciu postępowania, zakończeniu postępowania dowodowego oraz wydaniu zaskarżonej decyzji, na tablicy ogłoszeń oraz w BIP UMiG Krzywiń, a także w prasie lokalnej (wraz z datami publikacji).

Pismem z 10 lutego 2022 r. (data doręczenia: 11 lutego 2022 r., ePUAP-UPP76800650) organ odwoławczy wezwał Zarządcę drogi do:

1) złożenia wyjaśnień na okoliczność:

a) uzyskania decyzji nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP wydanej na rzecz Gminy Krzywiń,

b) uzyskania decyzji nr 1 RDOŚ w Poznaniu oraz decyzji nr 2 RDOŚ w Poznaniu, wydanych na wniosek Gminy Krzywiń, a nie właściwego zarządcy drogi gminnej, tj. Burmistrza Miasta i Gminy Krzywiń,

- c) stwierdzonych rozbieżności w treści map, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 3 specustawy, w zakresie:
- powierzchni klasoużytków w odniesieniu do działki o nr. ewid. 373, ark. 1, obręb 0002 Bieżyń, pomiędzy danymi wskazanymi na mapie, a danymi widniejącymi w ewidencji gruntów i budynków, prowadzonej przez Starostę Kościańskiego (informacja z rejestru gruntów z 17 grudnia 2021 r.),
  - powierzchni ogólnej działki o nr. ewid. 371, ark. 1, obręb 0002 Bieżyń, oraz powierzchni poszczególnych klasoużytków, pomiędzy danymi wskazanymi na mapie, a danymi widniejącymi w ewidencji gruntów i budynków, prowadzonej przez Starostę Kościańskiego (informacja z rejestru gruntów - jw.) oraz w księdze wieczystej nr PO1K/██████████/1,
- d) rozbieżności w informacji o klasie projektowanej drogi, pomiędzy danymi widniejącymi w piśmie przewodnim wniosku (klasa L), a danymi zawartymi w projekcie budowlanym (klasa D),
- e) trybu realizacji przebudowy linii elektroenergetycznej niskiego napięcia oraz przebudowy sieci telekomunikacyjnej kolidującej z budową (rozbudową) drogi gminnej w Bieżyniu (tj. w ramach zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, czy na podstawie odrębnej dokumentacji, np. zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych);
- 2) jednoznacznego określenia we wniosku zakresu prac realizowanych na działce o nr. ewid. 95/8, ark. 1, obręb 0002 Bieżyń;
- 3) wskazania we wniosku terminu wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń;
- 4) uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie o:
- a) analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi oraz określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu (jako odrębne elementy wniosku aniżeli projekt budowlany),
  - b) oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane dla działki o nr. ewid. 95/8, ark. 1, obręb 0002 Bieżyń, lub wniosku o ograniczenie w korzystaniu z ww. nieruchomości;
- 5) zaznaczenia terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych na mapie przedstawiającej proponowany przebieg drogi.

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 11 kwietnia 2022 r.

W odpowiedzi na wezwanie, Zarządca drogi pismem z 11 marca 2022 r. (znak: RiG.7011.1.21.2022, data wpływu: 15 marca 2022 r.):

1) wyjaśnił, że:

- a) wystąpił z wnioskami o przeniesienie na rzecz Burmistrza Miasta i Gminy Krzywiń następujących decyzji: decyzji nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP i decyzji nr 1 RDOŚ w Poznaniu, zmienionej decyzją nr 2 RDOŚ w Poznaniu,

- b) powierzchnia klasoużytków w odniesieniu do działki o nr. ewid. 373, ark. 1, obręb 0002 Bieżyń, została zaktualizowana w ewidencji gruntów i budynków, prowadzonej przez Starostę Kościańskiego, w lipcu 2021 r.,
- c) powierzchnia ogólna działki o nr. ewid. 371, ark. 1, obręb 0002 Bieżyń, oraz powierzchnie poszczególnych klasoużytków zostały zaktualizowane w ewidencji gruntów i budynków, prowadzonej przez Starostę Kościańskiego, w maju 2018 r.,
- d) projektowana droga ma posiadać klasę D, tak jak wskazano w zapisach decyzji nr 1 RDOŚ w Poznaniu, zmienionej decyzją nr 2 RDOŚ w Poznaniu,
- e) przebudowa linii elektroenergetycznej niskiego napięcia oraz przebudowa sieci telekomunikacyjnej będzie realizowana w ramach decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej,
- f) na działce o nr. ewid. 95/8, ark. 1, obręb 0002 Bieżyń, przewiduje się wykonanie korekty włączenia przebudowywanego odcinka drogi gminnej do drogi powiatowej nr 3921P, natomiast organ I instancji w zaskarżonej decyzji „ustalił obowiązek przebudowy innych dróg publicznych w związku z przebudową sieci telekomunikacyjnej w pasie drogi powiatowej”,
- g) określony w zaskarżonej decyzji termin wydania nieruchomości, wynoszący 120 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, jest zgodny z intencją wnioskodawcy,
- h) prawo do dysponowania nieruchomością o nr. ewid. 95/8, ark. 1, obręb 0002 Bieżyń, na cele budowlane udzielone zostało w ramach postanowienia Zarządu Powiatu Kościańskiego z 10 października 2019 r. (znak: ZDP.446.192.19.GZ), zwanego dalej: postanowieniem ZDP;

2) przekazał:

- a) analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi oraz określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, jako odrębne od projektu budowlanego elementy wniosku,
- b) mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi (rys. nr T1÷T3).

W odpowiedzi na wezwanie, pismem z 11 marca 2022 r. (znak: AB.6740.42.2.2021, data wpływu: 16 marca 2022 r.) Starosta Kościański:

1) wyjaśnił, że:

- a) „komplet dokumentacji budowlanej” został przekazany wraz z odwołaniami i organ I instancji nie posiada: postanowienia ZWW, pisma BMiG Krzywiń, pisma WWKZ, pisma Szefa WSzW, ani dowodów, o których mowa w pkt. 2 wezwania,
- b) treść zaskarżonej decyzji nie została dotychczas udostępniona w BIP Starostwa Powiatowego w Kościanie;

2) przekazał:

- a) poświadczenia weryfikacji podpisu elektronicznego złożonego na decyzji nr 1 RDOŚ w Poznaniu i decyzji nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP,
- b) uwierzytelnione kopie:

- zaświadczenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z 15 listopada 2019 r. (znak: WOO-II.420.236.2018.AB.15) o ostateczności decyzji nr 1 RDOŚ w Poznaniu,
- zaświadczenia RDOŚ w Poznaniu,
- c) następujące dowody (opatrzone stosownymi pieczęciami wraz z podpisem i podaniem funkcji osoby upoważnionej do składania oświadczeń w tym zakresie):
  - zamieszczenia obwieszczeń o wszczęciu postępowania oraz o wydaniu zaskarżonej decyzji w BIP Starostwa Powiatowego w Kościanie (wraz z datami publikacji),
  - zamieszczenia obwieszczeń o wszczęciu postępowania oraz o wydaniu zaskarżonej decyzji na tablicy ogłoszeń oraz w BIP UMiG Krzywiń, a także w prasie lokalnej (wraz z datami publikacji),
  - zamieszczenia obwieszczeń o: wszczęciu postępowania, zakończeniu postępowania dowodowego oraz wydaniu zaskarżonej decyzji w prasie lokalnej (wraz z datami publikacji).

Po ponownym zbadaniu akt sprawy wraz z uzupełnieniami, a także przeanalizowaniu załączonego do wniosku projektu budowlanego, Wojewoda Wielkopolski pismem z 11 kwietnia 2022 r. (ePUAP-UPP80893136) wezwał Zarządcę drogi:

1) w odniesieniu do projektu budowlanego, do wyjaśnienia:

- a) rozbieżności pomiędzy nazwą inwestycji wskazaną we wniosku i na stronie tytułowej projektu branży drogowej (tj. „przebudowa, rozbudowa i budowa drogi gminnej w Bieżyniu gm. Krzywiń dług. 1.305,00 m”), a nazwami wskazanymi na stronach tytułowych projektów: branży elektrycznej (tj. „przebudowa linii niskiego napięcia oraz budowa linii oświetleniowej”) i branży telekomunikacyjnej (tj. „przebudowa sieci telekomunikacyjnej kolidującej z budową drogi gminnej w m. Bieżyń”),
- b) braku wskazania kategorii obiektu budowlanego na stronach tytułowych projektów branży drogowej i telekomunikacyjnej,
- c) braku wskazania na stronie tytułowej projektu branży elektrycznej numerów działek ewidencyjnych, na których usytuowano przedsięwzięcie,
- d) rozbieżności pomiędzy datami opracowania, wskazanymi na stronach tytułowych poszczególnych projektów branży: drogowej (tj. marzec 2019 r.), elektrycznej (tj. wrzesień 2019 r.) i telekomunikacyjnej (tj. czerwiec 2020 r.),
- e) braku spisu zawartości projektu budowlanego, z którego wynikałoby, że składa się z trzech odrębnych tomów, tj. branży drogowej, branży elektrycznej i branży telekomunikacyjnej,
- f) braku wskazania, czy droga przebiega na terenie zabudowy, czy poza terenem zabudowy,
- g) naruszenia art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (w brzmieniu obowiązującym do 18 września 2020 r.: Dz.U. z 2020 r. poz. 1333 ze zm.), zwanej dalej: ustawą - Prawo budowlane, w zakresie braku zapewnienia sprawdzenia projektów branż: drogowej, elektrycznej i telekomunikacyjnej, pod względem zgodności

- z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w odpowiedniej specjalności,
- h) braku wskazania konkretnych przepisów prawa, w oparciu o które dokonano określenia obszaru oddziaływania obiektu,
  - i) naruszenia art. 34 ust. 3 pkt 1 ustawy - Prawo budowlane poprzez brak przedłożenia do wniosku projektu zagospodarowania działki lub terenu sporządzonego na aktualnej mapie do celów projektowych lub jej kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem przez projektanta, obejmującego: określenie granic działki lub terenu, usytuowanie, obrys i układy istniejących i projektowanych obiektów budowlanych, sieci uzbrojenia terenu, sposób odprowadzania lub oczyszczania ścieków, układ komunikacyjny i układ zieleni, ze wskazaniem charakterystycznych elementów, wymiarów, rzędnych i wzajemnych odległości obiektów, w nawiązaniu do istniejącej i projektowanej zabudowy terenów sąsiednich,
  - j) braku strony tytułowej w informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w projekcie budowlanym branży telekomunikacyjnej,
  - k) naruszenia § 4 ust. 1 pkt 4 oraz § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1935), zwanego dalej: rozporządzeniem w sprawie PB, poprzez brak oryginalnych podpisów projektanta w metrykach rysunków projektu branży telekomunikacyjnej oraz na poświadczeniu za zgodność z oryginałem na kopii mapy do celów projektowych,
  - l) czy od km 0+000 do km ok. 0+258 przewidziano prace związane z budową lub przebudową sieci elektrycznej,
  - m) czy projektowana inwestycja nie koliduje z istniejącą siecią wodociągową,
  - n) braku szczegółowego opisu i rysunków dotyczących rozbiórki istniejącego zbiornika, zlokalizowanego na działce o nr. ewid. 371, ark. 1, obręb 0002 Bieżyń,
  - o) braku oznaczenia w części rysunkowej projektu budowlanego nasadzeń rekompensacyjnych drzew,
  - p) czy spełniony jest warunek określony w art. 39 ust. 6 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (obecnie: Dz.U. z 2023 poz. 645 ze zm.), zwanej dalej: ustawą o drogach publicznych,
  - q) zaprojektowania pobocza utwardzonego o szerokości 0,5 m na drodze klasy D,
  - r) w jaki sposób spełniony został warunek określony w:
    - § 16 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 2016 r. poz. 124 ze zm.), zwanego dalej: rozporządzeniem w sprawie WT, w odniesieniu do szerokości pasów ruchu na łuku kołowym w planie w km: 0+175,50, 0+295,27 i 0+962,59,
    - § 17 ust. 4 rozporządzenia w sprawie WT, w odniesieniu do pochylecia poprzecznego jezdni od km 0+000 do km ok. 0+290,

- § 71 pkt 2 rozporządzenia w sprawie WT, w odniesieniu do promienia łuku kołowego wewnętrznej krawędzi pasa ruchu dla pojazdów skręcających w prawo na skrzyżowaniu zwykłym projektowanej drogi gminnej z drogą powiatową,
- § 78 ust. 2 pkt 1 lit. c / § 79 pkt 3 rozporządzenia w sprawie WT, w odniesieniu do przecięcia krawędzi nawierzchni drogi i zjazdów do posesji i na drogi polne,
- s) braku wskazania, czy projektowane zjazdy są publiczne (w rozumieniu § 55 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia w sprawie WT), czy indywidualne (w rozumieniu § 55 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia w sprawie WT),
- t) czy zaprojektowano zjazd na działkę o nr. ewid. 359, obręb 0002 Bieżyń,
- u) w jaki sposób jest zapewniona przejezdność zjazdów zlokalizowanych na granicy dwóch działek o nr. ewid.: 397/1 i 397/2, obręb 0002 Bieżyń, w km ok. 0+305 (strona prawa),
- v) naruszenia:
  - § 44 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WT w odniesieniu do zaprojektowania chodnika o szerokości mniejszej niż 2,0 m, usytuowanego bezpośrednio przy jezdni,
  - § 78 ust. 2 pkt 1 lit. a / § 79 pkt 1 rozporządzenia w sprawie WT, w odniesieniu do szerokości zjazdu (większej niż szerokość jezdni na drodze) w km ok.:
    - 0+028 (strona prawa) na działkę o nr. ewid. 421, obręb 0002 Bieżyń,
    - 0+234 (strona prawa) na działkę o nr. ewid. 404, obręb 0002 Bieżyń,
    - 1+161 (strona prawa) na działkę o nr. ewid. 74, obręb 0002 Bieżyń,
- w) braku uwzględnienia w protokole z posiedzenia narady koordynacyjnej z 2 czerwca 2020 r. (znak: GN-I.6630.145.2020) przeprowadzonej przez Starostę Kościańskiego, którego odpis zawarto w projekcie branży telekomunikacyjnej, projektowanej sieci telekomunikacyjnej zlokalizowanej od km 0+000 do km ok. 0+125;
- 2) do wyjaśnienia niezgodności projektu budowlanego z wymaganiami decyzji nr 1 RDOŚ w Poznaniu, w przedmiocie: zakresu inwestycji i szerokości projektowanego chodnika;
- 3) do wyjaśnienia niezgodności projektu budowlanego z wymaganiami decyzji nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP, w zakresie m.in.: lokalizacji odcinka rowu przydrożnego, parametrów technicznych rowów przydrożnych, szerokości rowów przydrożnych w górnej krawędzi skarpy, rzędnej dna wlotu przepustu, konstrukcji przepustu.

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 10 czerwca 2022 r.

Pismem z 10 maja 2022 r. (znak: RiG.7011.1.21.2022; data wpływu: 10 maja 2022 r., ePUAP-UPP82582173) Zarządca drogi zwrócił się z prośbą o przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi na wezwanie z 11 kwietnia 2022 r.

Wojewoda Wielkopolski przychylił się do ww. wniosku, o czym informował pismem z 12 maja 2022 r. (ePUAP-UPP82743109). Jednocześnie organ odwoławczy zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 19 sierpnia 2022 r.

Po przeanalizowaniu udzielonych wyjaśnień i przekazanych materiałów, Wojewoda Wielkopolski pismem z 8 lipca 2022 r. (data doręczenia: 11 lipca 2022 r., ePUAP-UPP86423415) ponownie wezwał organ I instancji do uzupełnienia akt sprawy o dowody (opatrzone stosownymi pieczęciami wraz z podpisem i podaniem funkcji osoby upoważnionej do składania oświadczeń w tym zakresie) zamieszczenia obwieszczenia o zakończeniu postępowania dowodowego: w BIP Starostwa Powiatowego w Kościanie i na tablicy ogłoszeń oraz w BIP UMiG Krzywiń (wraz z datami publikacji).

Pismem z 8 lipca 2022 r. (data doręczenia: 11 lipca 2022 r., ePUAP-UPP86423389) organ II instancji wezwał Zarządcę drogi do uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie o:

- 1) oryginały lub uwierzytelnione odpisy następujących dokumentów: postanowienia ZWW, pisma BMiG Krzywiń, pisma WWKZ i pisma Szefa WSzW, wraz z załącznikami graficznymi do ww. opinii (jeśli były dołączone), pozwalającymi ustalić, czy przedmiot opiniowania (inwestycja pn. „Przebudowa i budowa drogi gminnej w m. Bieżyń gm. Krzywiń”) jest zbieżny z przebiegiem inwestycji zawartym w projekcie budowlanym pn. „Przebudowa, rozbudowa i budowa drogi gminnej w Bieżyńiu, gm. Krzywiń”;
- 2) oryginały lub uwierzytelnione odpisy opinii Zarządu Powiatu Kościańskiego oraz opinii dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, bądź dowody potwierdzające wystąpienie ze stosownymi wnioskami i niewydanie opinii w terminie, o którym mowa odpowiednio w art. 11b ust. 2 i art. 11d ust. 2 specustawy, wraz z załącznikami graficznymi do ww. opinii (jeśli były dołączone) lub ww. wystąpień, pozwalającymi ustalić ww. przedmiot opiniowania;
- 3) poświadczenie weryfikacji podpisu elektronicznego (np. raport z weryfikacji) dokonane przez pracownika jednostki, który sporządził wydruk dokumentu elektronicznego - decyzji nr 2 RDOŚ w Poznaniu;
- 4) oryginał lub uwierzytelniony odpis zaświadczenia nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP;
- 5) ostateczne decyzje o przeniesieniu na rzecz Burmistrza Miasta i Gminy Krzywiń: decyzji nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP, decyzji nr 1 RDOŚ w Poznaniu i decyzji nr 2 RDOŚ w Poznaniu;
- 6) oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością o nr. ewid. 95/8 (ark. 1, obręb 0002 Bieżyń) na cele budowlane, złożone, pod rygorem odpowiedzialności karnej, na druku PB-5 – zgodnie ze wzorem, określonym w załączniku do rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 25 czerwca 2021 r. w sprawie wzoru oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 1170).

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 15 września 2022 r.

W odpowiedzi na wezwanie z 11 kwietnia 2022 r., pismem z 11 lipca 2022 r. (znak: RiG.7011.1.21.2022; data wpływu za pośrednictwem platformy ePUAP: 11 lipca 2022 r., ePUAP-UPP86460233, ePUAP-UPP86464330; data wpływu za pośrednictwem operatora pocztowego: 13 lipca 2022 r.) Zarządca drogi:

- 1) wyjaśnił, że:

- a) projekty branży elektrycznej i telekomunikacyjnej dotyczą inwestycji polegającej na przebudowie, rozbudowie i budowie drogi gminnej w Bieżyniu od km 0+000,00 do km 1+305,00,
- b) kategorie obiektu budowlanego wskazano na projekcie zagospodarowania terenu,
- c) określenie numerów działek ewidencyjnych, na których usytuowano przedsięwzięcie, w zakresie branży elektrycznej i pozostałych branż wskazano na stronie tytułowej projektu zagospodarowania terenu,
- d) na stronach tytułowych poszczególnych branż wskazane są daty zakończenia procesu projektowania tych branż, natomiast rozbieżność dat sporządzenia danej dokumentacji i dat w metrykach rysunków jest naturalną konsekwencją procesu projektowania,
- e) przekazany projekt zagospodarowania terenu zawiera m.in. spis zawartości projektu budowlanego, z którego wynika, że składa się on z trzech odrębnych branż, tj. drogowej, elektrycznej i telekomunikacyjnej,
- f) droga przebiega poza terenem zabudowy i informacja ta została zawarta w części opisowej projektu zagospodarowania terenu,
- g) droga gminna klasy D jako obiekt budowlany o prostej konstrukcji, zwolniona jest z obowiązku sprawdzenia projektu architektoniczno-budowlanego przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane,
- h) w przekazanym projekcie zagospodarowania terenu określono obszar oddziaływania obiektu,
- i) projekt zagospodarowania terenu wykonano na mapie z maja 2020 r.,
- j) od km 0+000 do km 0+258 nie przewiduje się prac związanych z budową lub przebudową sieci elektrycznej,
- k) projektowana inwestycja została uzgodniona z zarządcą sieci wodociągowej tj. z Zakładem Usług Wodnych we Wschowie sp. z o.o.,
- l) opis rozbiórki istniejącego zbiornika przepływowego na ścieki sanitarne zawarto w przekazanym projekcie zagospodarowania terenu,
- m) w części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu określono lokalizację nasadzeń rekompensacyjnych drzew,
- n) w projekcie branży telekomunikacyjnej wskazano, że projektowana mikrokanalizacja przeznaczona będzie pod przyszłe dostępy w nowej technologii, tj. kablami światłowodowymi,
- o) w ramach przedmiotowej inwestycji nie przewiduje się trwałego utwardzenia poboczy, lecz wzmocnienie kruszywem lub destruktem asfaltowym,
- p) na łukach kołowych w planie w km 0+175,50 i w km ok. 0+295,27 nie wykazano poszerzenia pasów ruchu (wskazując uzasadnienie), natomiast w km 0+962,59 zastosowano właściwe poszerzenie drogi o 0,6 m na każdym pasie ruchu,
- q) ze względu na uzyskanie korzystnych warunków odprowadzenia wód opadowych na odcinku od km 0+000 do km ok. 0+290 zastosowano pochylenie jednostronne jezdni,
- r) włączenie projektowanej drogi do drogi powiatowej nr 3921P zostało zaakceptowane i zaopiniowane postanowieniem ZDP,

- s) na odcinku od km 0+329 do końca projektowanej drogi, zjazdy do pól oraz posesji zostały zaprojektowane jako wzmocnione kruszywem i warstwą odcinającą,
  - t) zjazdy mają charakter indywidualny,
  - u) dla działki o nr. ewid. 359 zaplanowano „wjazd”, który ze względu na planowany charakter nieruchomości, tj. prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie ubojni i masarni, stanowić będzie zjazd bitumiczny o konstrukcji identycznej z zaprojektowaną drogą,
  - v) zjazdy do działek o nr. ewid.: 397/1 i 397/2, zaprojektowano jako identyczne z obecnie istniejącymi zjazdami,
  - w) w odniesieniu do chodnika zastosowanie znajdują przepisy § 44 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WT dopuszczające zmniejszenie jego szerokości,
  - x) pojedynczy zjazd nie jest większy niż szerokość jezdni na drodze,
  - y) rozbieżność w nazewnictwie inwestycji pomiędzy decyzją nr 1 RDOŚ w Poznaniu a projektem budowlanym wynika ze zmiany nazwy projektowanych robót budowlanych w toku postępowania przed organem I instancji, natomiast zmianie nie uległ zakres i rodzaj robót,
  - z) w wersji projektu uzgadnianej z RDOŚ w Poznaniu wskazano istniejącą szerokość chodnika,
  - aa) lokalizacja wskazanego odcinka rowu przydrożnego dotyczy działki o nr. ewid. 382, natomiast w decyzji nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP nastąpiła oczywista omyłka pisarska,
  - bb) głębokość rowów przydrożnych, jako parametr techniczny, jest elementem zmiennym na długości urządzenia z powodu różnego ukształtowania terenu i przyjętej niwelety drogi, natomiast w dokumentacji projektowej przyjęto średnią głębokość rowów,
  - cc) szerokość rowów przydrożnych w górnej krawędzi skarpy, jako parametr techniczny, jest elementem zmiennym na długości urządzenia z powodu różnego ukształtowania terenu i przyjętej niwelety drogi,
  - dd) w projekcie branży drogowej, na rys. nr 6a i 6b wskazano omyłkowo błędną rzędną dna wlotu,
  - ee) zmiana przyjętego materiału do wykonania przepustu nie ma wpływu na funkcjonowanie urządzenia i jego parametry;
- 2) przekazał:
- a) oświadczenie Pełnomocnika zarządcy drogi,
  - b) projekt zagospodarowania terenu,
  - c) stronę tytułową dla informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (branża telekomunikacyjna),
  - d) rysunki branży telekomunikacyjnej z podpisem projektanta w metryce oraz stosowanym poświadczeniem za zgodność z oryginałem, o którym mowa w § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie PB,

e) fragment odpisu załącznika graficznego do protokołu z posiedzenia narady koordynacyjnej z 2 czerwca 2020 r. (znak: GN-I.6630.145.2020), przeprowadzonej przez Starostę Kościańskiego.

W odpowiedzi na wezwanie z 8 lipca 2022 r., pismem z 22 lipca 2022 r. (znak: ABŚ.6740.42.2.2021, data wpływu: 29 lipca 2022 r.) organ I instancji przekazał dowody (opatrzone stosownymi pieczęciami wraz z podpisem i podaniem funkcji osoby upoważnionej do składania oświadczeń w tym zakresie) zamieszczenia obwieszczenia o zakończeniu postępowania dowodowego: w BIP Starostwa Powiatowego w Kościanie i na tablicy ogłoszeń oraz w BIP UMiG Krzywiń (wraz z datami publikacji).

Pismem z 9 sierpnia 2022 r. (znak: RiG.7011.1.21.2022, wpływ: ePUAP-UPP88144985) Zarządca drogi zwrócił się z prośbą o przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi na wezwanie z 8 lipca 2022 r.

Wojewoda Wielkopolski przychylił się do ww. wniosku, o czym informował pismem z 19 sierpnia 2022 r. (ePUAP-UPP88695355). Jednocześnie organ odwoławczy zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 11 listopada 2022 r.

W odpowiedzi na wezwanie z 8 lipca 2022 r., pismem z 4 października 2022 r. (znak: RiG.7011.1.21.2022, data wpływu: 5 października 2022 r.) Zarządca drogi:

1) wyjaśnił, że:

- a) do postanowienia ZWW, pisma BMiG Krzywiń, pisma WWKZ i pisma Szefa WSzW nie były dołączone załączniki graficzne,
- b) Zarząd Powiatu Kościańskiego oraz Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu PGW WP nie wydali opinii w terminie, o którym mowa odpowiednio w art. 11b ust. 2 i art. 11d ust. 2 specustawy;

2) przekazał:

- a) uwierzytelnione kopie następujących dokumentów:
  - pisma BMiG Krzywiń,
  - ostatecznej decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Krzywiń z 28 lipca 2022 r. (znak: RiG.6220.4.2022.JP) o przeniesieniu na rzecz zarządcy drogi decyzji nr 1 RDOŚ w Poznaniu, zmienionej decyzją nr 2 RDOŚ w Poznaniu,
- b) niespełniające wymogu art. 76a § 2 i § 2b k.p.a. kopie następujących dokumentów:
  - postanowienia ZWW, pisma WWKZ, pisma Szefa WSzW i zaświadczenia nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP,
  - dowodów wystąpienia do Zarządu Powiatu Kościańskiego oraz dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej PGW WP ze stosownymi wnioskami o wydanie opinii,
  - decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 11 kwietnia 2022 r. (znak: PO.ZUZ.4.4211.13.2022.HW) o przeniesieniu na rzecz zarządcy drogi decyzji nr 1

DZZWP w Poznaniu PGW WP, zwanej dalej: decyzją nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW WP,

- zaświadczenia Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 11 sierpnia 2022 r. (znak: PO.ZUZ.4.4211.13.5.2022.HW) o ostateczności decyzji nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW WP, zwanego dalej: zaświadczeniem nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW WP,
  - postanowienia Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 10 sierpnia 2022 r. (znak: PO.ZUZ.4.4211.13.4.2022.HW) o sprostowaniu omyłki w decyzji nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW WP, zwanego dalej: postanowieniem nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP,
- c) poświadczenie weryfikacji podpisu elektronicznego złożonego na decyzji nr 2 RDOŚ w Poznaniu,
- d) uwierzytelnioną kopię oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością o nr. ewid. 95/8 na cele budowlane, w którym jako inwestora błędnie wskazano Gminę Krzywiń.

Po ponownym przeanalizowaniu udzielonych wyjaśnień i przekazanych materiałów, Wojewoda Wielkopolski pismem z 17 października 2022 r. (ePUAP-UPP92359330) wezwał Zarządcę drogi:

- 1) do uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie o:
  - a) oryginały lub uwierzytelnione odpisy następujących dokumentów:
    - postanowienia ZWW, pisma WWKZ i pisma Szefa WSzW,
    - zaświadczenia nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP, zaświadczenia nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW WP, decyzji nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW WP i postanowienia nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP,
  - b) dowód potwierdzający ostateczność postanowienia nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP,
  - c) oświadczenia o prawie do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane dla działek o nr. ewid.: 398, 400, 383, 384, 382, 379, 466, 378/2, 374, 373, 369, 371, 363, 74, 360 (ark. 1, obręb 0002 Bieżyń) i 370 (ark. 3, obręb 0002 Bieżyń), które wymagają ustalenia w decyzji obowiązku rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania, lub wniosku o ograniczenie w korzystaniu z ww. nieruchomości lub ich części ze względu na konieczność realizacji powyższego obowiązku, wraz z oświadczeniami właścicieli bądź użytkowników wieczystych ww. działek o wyrażeniu zgody na ustalenie takiego ograniczenia w postępowaniu odwoławczym prowadzonym przez Wojewodę Wielkopolskiego;
- 2) do złożenia wyjaśnień na okoliczność:
  - a) przedłożenia nieprawidłowo wypełnionego oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością o nr. ewid. 95/8 (ark. 1, obręb 0002 Bieżyń) na cele budowlane,
  - b) braku wskazania w piśmie przewodnim wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej numerów nieruchomości lub ich części (poza liniami

- rozgraniczającymi teren), na których przewiduje się rozbiórkę istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania;
- 3) w odniesieniu do mapy przedstawiającej proponowany przebieg drogi, do:
- a) złożenia wyjaśnień na okoliczność sporządzenia mapy z proponowanym przebiegiem drogi na nieaktualnej mapie do celów projektowych lub jej kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem przez projektanta,
  - b) oznaczenia terenu objętego obowiązkiem:
    - przebudowy innej drogi publicznej, tj. drogi powiatowej nr 3921P,
    - przebudowy sieci uzbrojenia terenu, tj. sieci telekomunikacyjnej - projektowany przepust kablowy na działce o nr. ewid. 95/8, ark. 1, obręb 0002 Bieżyń,
    - rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania, tj. linii napowietrznej nn i sieci telekomunikacyjnej,
  - c) złożenia wyjaśnień na okoliczność braku jednoznacznego zaznaczenia terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych;
- 4) w odniesieniu do projektu budowlanego, do:
- a) złożenia wyjaśnień na okoliczność rozbieżności w przebiegu:
    - projektowanej linii kablowej nn oraz linii oświetleniowej w obrębie działki o nr. ewid. 74 (nr przed podziałem) w sąsiedztwie budynku mieszkalnego o nr. adresowym Bieżyń 88 pomiędzy treścią zawartą na rys. nr 2c Projekt zagospodarowania terenu (fragment projektowanej sieci zlokalizowany jest poza linią rozgraniczającą teren) a treścią widniejącą na rys. nr 2 (branża elektryczna),
    - projektowanej linii kablowej nn i linii oświetleniowej oraz istniejącej linii napowietrznej nn do demontażu w obrębie działki o nr. ewid. 360 (nr przed podziałem) pomiędzy treścią zawartą na rys. nr 2c Projekt zagospodarowania terenu a treścią widniejącą na rys. nr 2 (branża elektryczna),
  - b) wyjaśnienia, czy projektowane cztery złącza kablowo-pomiarowe typu ZK1x-1P zlokalizowane będą w pasie drogowym realizowanej drogi gminnej (jako elementy stanowiące całość techniczno-użytkową z drogą) czy odpowiednio na działkach o nr. ewid.: 74/3, 363/3, 369/3, 371/3 (nr po podziale),
  - c) przedłożenia stron tytułowych:
    - projektów branży drogowej i telekomunikacyjnej uzupełnionych o wskazanie kategorii obiektu budowlanego,
    - projektu branży elektrycznej uzupełnionej o wskazanie numerów działek ewidencyjnych, na których usytuowano przedsięwzięcie,
  - d) przedłożenia projektu zagospodarowania terenu i poszczególnych projektów branżowych (branże: drogowa, elektryczna i telekomunikacyjna) zawierających na stronach tytułowych i w metrykach rysunków ujednoczone daty opracowania,
  - e) uzupełnienia informacji o obszarze oddziaływania obiektu o wskazanie konkretnych przepisów prawa, w oparciu o które dokonano jego określenia,
  - f) wyjaśnienia naruszenia:

- § 5 rozporządzenia w sprawie PB poprzez brak numeracji stron projektu zagospodarowania terenu,
  - § 6 ust. 1 rozporządzenia w sprawie PB poprzez brak opracowania projektu zagospodarowania terenu, w sposób uniemożliwiający jego dekompletację,
  - § 8 ust. 2 pkt 7 rozporządzenia w sprawie PB poprzez brak w części opisowej projektu zagospodarowania terenu informacji i danych o charakterze i cechach istniejących i przewidywanych zagrożeń dla środowiska oraz higieny i zdrowia użytkowników projektowanych obiektów budowlanych i ich otoczenia w zakresie zgodnym z przepisami odrębnymi,
  - § 8 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia w sprawie PB poprzez brak orientacji położenia działki lub terenu w stosunku do sąsiednich terenów i stron świata w części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu,
  - § 8 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia w sprawie PB poprzez brak wymiarowania wszystkich projektowanych elementów w części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu (m.in. szerokości zjazdów indywidualnych o nawierzchni z kostki betonowej czerwonej),
  - § 16 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie WT, w odniesieniu do przyjętej szerokości pasów ruchu na łuku kołowym w planie w km 0+962,59,
  - § 44 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WT w odniesieniu do zaprojektowania chodnika o szerokości mniejszej niż 2,0 m, usytuowanego bezpośrednio przy jezdni,
  - § 71 pkt. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie WT, w odniesieniu do promienia łuku kołowego (5 m i 6 m) wewnętrznej krawędzi pasa ruchu dla pojazdów skręcających w prawo na skrzyżowaniu zwykłym projektowanej drogi gminnej klasy D z drogą powiatową nr 3921P,
  - § 79 pkt 3 rozporządzenia w sprawie WT, w odniesieniu do przecięcia krawędzi nawierzchni jezdni i zjazdów indywidualnych w km ok.: 0+028, 0+234, 0+305 i 1+161 (strona prawa),
  - § 79 pkt 3 rozporządzenia w sprawie WT, w odniesieniu do zjazdów indywidualnych oznaczonych kolorem pomarańczowym na rysunkach projektu zagospodarowania terenu,
- g) przedłożenia aktualnych na dzień opracowania projektu zaświadczeń o przynależności projektantów do Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa,
- h) przedłożenia rysunku projektu zagospodarowania terenu:
- sporządzonego na aktualnej mapie do celów projektowych,
  - zawierającego oznaczenia o odmiennej, zróżnicowanej kolorystyce w zakresie projektowanych: krawężników, obrzeży, granicy pasa drogowego oraz linia kablowa nn i linii oświetleniowej,
  - uzupełnionego w zakresie oznaczenia zjazdu publicznego na działkę o nr. ewid. 359, obręb 0002 Bieżyń,

- i) przedłożenia rysunku nr 002 (ark. 1÷3) z projektu branży telekomunikacyjnej zawierającego w metryce podpis projektanta,
  - j) przedłożenia uzgodnienia z Zakładem Usług Wodnych we Wschowie sp. z o.o.,
  - k) przedłożenia projektu branży telekomunikacyjnej uzupełnionego o jednoznaczne wskazanie, że projektowana „mikrokanalizacja pod przyszłe dostępy w nowej technologii” stanowi kanał technologiczny, o którym mowa w art. 39 ust. 6 ustawy o drogach publicznych,
  - l) przedłożenia kompletnego odpisu załącznika graficznego do protokołu z posiedzenia narady koordynacyjnej z 2 czerwca 2020 r. (znak: GN-I.6630.145.2020), przeprowadzonej przez Starostę Kościańskiego,
  - m) przedłożenia skorygowanego rys. nr 6a i 6b z projektu branży drogowej w zakresie rzędnej dna wlotu przepustu;
- 5) do przedłożenia zmiany/sprostowania decyzji nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP z uwagi na niezgodność projektu budowlanego w zakresie: lokalizacji odcinka rowu przydrożnego, parametrów technicznych rowów przydrożnych, szerokości rowów przydrożnych w górnej krawędzi skarpy i konstrukcji przepustu.

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 16 grudnia 2022 r.

Pismem z 17 listopada 2022 r. (znak: RiG.7011.1.21.2022, data wpływu: 18 listopada 2022 r., ePUAP-UPP94462890) Zarządca drogi zwrócił się z prośbą o przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi na wezwanie z 17 października 2022 r.

Wojewoda Wielkopolski przychylił się do ww. wniosku, o czym informował pismem z 21 listopada 2022 r. (ePUAP-UPP94567536). Jednocześnie organ odwoławczy zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 16 lutego 2023 r.

W dniu 29 grudnia 2022 r. Zarządca drogi okazał oryginały następujących dokumentów:

- 1) postanowienia ZWW, pisma WWKZ i pisma Szefa WSzW,
- 2) zaświadczenia nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP, zaświadczenia nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW WP, decyzji nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW WP i postanowienia nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP,
- 3) dowodów wystąpienia do Zarządu Powiatu Kościańskiego oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu PGW WP ze stosownymi wnioskami o wydanie opinii.

W odpowiedzi na wezwanie z 17 października 2022 r., pismem z 16 stycznia 2023 r. (znak: RiG.7011.1.21.2023, data wpływu: 17 stycznia 2023 r.) Zarządca drogi:

- 1) wyjaśnił, że:
  - a) rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania, poza liniami rozgraniczającymi teren zostaną wykonane na podstawie odrębnego opracowania, za wyjątkiem prac na części działki o nr. ewid. 360 (ark. 1,

- obręb 0002 Bieżyń), na które została uzyskana stosowna zgoda od właściciela ww. nieruchomości,
- b) w dokumentacji projektowej dokonano oznaczenia terenu:
- objętego obowiązkiem przebudowy innej drogi publicznej, tj. drogi powiatowej nr 3921P,
  - objętego obowiązkiem przebudowy sieci uzbrojenia terenu, tj. sieci telekomunikacyjnej - projektowany przepust kablowy na działce o nr. ewid. 95/8, ark. 1, obręb 0002 Bieżyń,
  - niezbędnego dla obiektów budowlanych,
- c) projektowane cztery złącza kablowo-pomiarowe typu ZK1x-1P zlokalizowane będą w pasie drogowym realizowanej drogi gminnej tuż przy granicy z działkami o nr. ewid.: 74/3, 363/3, 369/3, 371/3 (nr po podziale), jako elementy stanowiące całość techniczno-użytkową z drogą,
- d) ujednociono daty opracowania elementów projektu budowlanego,
- e) uzupełniono:
- informację o obszarze oddziaływania obiektu o wskazanie konkretnych przepisów prawa, w oparciu o które dokonano jego określenia,
  - numerację stron projektu zagospodarowania terenu,
  - informację i dane o charakterze i cechach istniejących i przewidywanych zagrożeń dla środowiska oraz higieny i zdrowia użytkowników projektowanych obiektów budowlanych i ich otoczenia w zakresie zgodnym z przepisami odrębnymi,
  - orientację położenia terenu w stosunku do sąsiednich terenów i stron świata w części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu,
  - brakujące wymiarowania projektowanych elementów w części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu,
- f) skorygowano dokumentację projektową w zakresie: poszerzenia pasa ruchu, szerokości chodnika (bez wliczenia w jego szerokość krawężnika i obrzeża), zjazdów, a także rozbieżności w przebiegu projektowanej linii kablowej nn i linii oświetleniowej oraz istniejącej linii napowietrznej nn do demontażu,
- g) droga powiatowa nr 3921P ma klasę L, droga gminna ma klasę D, w związku z powyższym w projekcie prawidłowo przewidziano parametry łuku w obrębie skrzyżowania tych dróg,
- h) projekt zagospodarowania terenu opracowano w sposób uniemożliwiający jego dekompletację,
- i) prace w zakresie regulacji wysokościowej skrzynek zaworów wodociągowych nie wymagają osobnego uzgodnienia, gdyż przedmiotowe skrzynki stanowią osobny (samodzielny) element na sieci wodociągowej, nie powiązany bezpośrednio (fizycznie) z elementami zaworu wodociągowego, tym samym skrzynka może być regulowana wysokościowo i dopasowana do wykonywanej nawierzchni bez ingerencji w pozostałe elementy sieci wodociągowej,
- j) projektowana „mikrokanalizacja” stanowi kanał technologiczny;

2) przekazał:

- a) uwierzytelnione kopie: postanowienia ZWW, pisma WWKZ, pisma Szefa WSzW, zaświadczenia nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP, zaświadczenia nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW WP, decyzji nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW WP i postanowienia nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP,
- b) postanowienie Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 5 stycznia 2023 r. (znak: PO.ZUZ.4.421.862.5.2019.EP) o sprostowaniu omyłki w decyzji nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP, zwane dalej: postanowieniem nr 3 DZZWP w Poznaniu PGW WP,
- c) skorygowane pismo przewodnie wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, zawierające zestawienie nieruchomości objętych inwestycją,
- d) oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością o nr. ewid. 95/8 na cele budowlane, w którym jako inwestora błędnie wskazano Gminę Krzywiń,
- e) uwierzytelnioną kopię umowy użyczenia części działki o nr. ewid. 360 (ark. 1, obręb 0002 Bieżyń), zawartą 12 stycznia 2023 r. pomiędzy właścicielem przedmiotowej nieruchomości a Burmistrzem Miasta i Gminy Krzywiń,
- f) projekt zagospodarowania terenu,
- g) strony tytułowe tomów projektu architektoniczno-budowlanego (branże: drogowa, telekomunikacyjna i elektryczna),
- h) spis treści oraz fragmenty części opisowej projektu architektoniczno-budowlanego (branża drogowa),
- i) rys. nr 5, 6a i 6b (projekt architektoniczno-budowlany: branża drogowa),
- j) zaświadczenie o wpisie pana Ryszarda Grzeszkowiaka na listę członków WOIB,
- k) spis treści oraz fragmenty części opisowej projektu architektoniczno-budowlanego (branża telekomunikacyjna),
- l) rysunek nr 002 (ark. 1÷3), zawierający w metryce podpis projektanta (projekt architektoniczno-budowlany: branża telekomunikacyjna),
- m) kompletny odpis załącznika graficznego do protokołu z posiedzenia narady koordynacyjnej z 2 czerwca 2020 r. (znak: GN-I.6630.145.2020), przeprowadzonej przez Starostę Kościańskiego.

Następnie, przy piśmie z 17 stycznia 2023 r. (znak: RiG.7011.1.21.2023, data wpływu: 20 stycznia 2023 r.) Zarządca drogi przekazał zaświadczenie Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 16 stycznia 2023 r. (znak: PO.ZUZ.4.4211.13.8.2022.HW) o ostateczności:

- postanowienia nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP;
- postanowienia Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 13 października 2022 r. (znak: PO.ZUZ.4.4211.13.6.2022.HW) o sprostowaniu omyłki w decyzji nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW WP, zwanego dalej: postanowieniem nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW WP.

Po przeanalizowaniu udzielonych wyjaśnień i przekazanych materiałów, Wojewoda Wielkopolski pismem z 3 lutego 2023 r. (ePUAP-UPP99732812) wezwał Zarządcę drogi:

- 1) do uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie o:
  - a) oryginał lub uwierzytelniony odpis postanowienia nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW WP,
  - b) dowód potwierdzający ostateczność postanowienia nr 3 DZZWP w Poznaniu PGW WP,
  - c) oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością o nr. ewid. 360 (ark. 1, obręb 0002 Bieżyń) na cele budowlane, złożone, pod rygorem odpowiedzialności karnej, na druku PB-5;
- 2) do złożenia wyjaśnień na okoliczność:
  - a) ponownego przedłożenia nieprawidłowo wypełnionego oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością o nr. ewid. 95/8 (ark. 1, obręb 0002 Bieżyń) na cele budowlane,
  - b) braku precyzyjnego wskazania w piśmie przewodnim wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej:
    - oznaczenia nieruchomości lub ich części, objętych obowiązkiem przebudowy sieci uzbrojenia terenu - pominięto działkę o nr. ewid. 360/2 (numer po podziale),
    - oznaczenia nieruchomości poza liniami rozgraniczającymi teren;
- 3) w odniesieniu do mapy przedstawiającej proponowany przebieg drogi, do złożenia wyjaśnień na okoliczność:
  - a) braku przedłożenia skorygowanej mapy z proponowanym przebiegiem drogi [przekazano w zamian rysunek projektu zagospodarowania terenu, który stanowi jednak odrębny element wniosku jako część projektu budowlanego, stąd poniższe uwagi (pkt 3. lit. b÷d) dotyczą treści zaprezentowanej na ww. rysunku],
  - b) oznaczenia terenu objętego obowiązkiem rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania, tj. linii napowietrznej nn i sieci telekomunikacyjnej, w sytuacji gdy oświadczone, że przedmiotowe prace wykonane zostaną na podstawie odrębnego opracowania,
  - c) braku jednoznacznego graficznego oznaczenia linii rozgraniczającej teren,
  - d) braku graficznego oznaczenia terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych;
- 4) w odniesieniu do projektu budowlanego, do:
  - a) doprowadzenia projektu budowlanego do zgodności:
    - ze skorygowanym zakresem wniosku, wg którego prace rozbiórkowe istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania, tj. linii napowietrznej nn i sieci telekomunikacyjnej, poza linią rozgraniczającą teren, wykonane zostaną na podstawie odrębnego opracowania,
    - z § 79 pkt 1 rozporządzenia w sprawie WT, w zakresie szerokości zjazdów indywidualnych,
  - b) przedłożenia:
    - projektu zagospodarowania terenu zawierającego:

- na stronie tytułowej nr. ewid. działek, na których usytuowane jest przedsięwzięcie - w szczególności uzupełnienia wymaga wskazanie działki o nr. ewid. 360 (360/2), objętej obowiązkiem przebudowy sieci uzbrojenia terenu,
- oświadczenie projektanta (projektantów) o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej,
- aktualne na dzień opracowania projektu zaświadczenie o wpisie pana Ryszarda Grzeszkowiaka na listę członków WOIB,
- oznaczenie zjazdu publicznego na działkę o nr. ewid. 359, obręb 0002 Bieżyń,
- projektu architektoniczno-budowlanego (branża drogowa) zawierającego:
  - na stronie tytułowej ujednoliconą datę opracowania,
  - skorygowany Plan sytuacyjny (rys. nr 2a÷2c),
- projektu architektoniczno-budowlanego (branża telekomunikacyjna) zawierającego w metryce rysunku nr 002 (ark. 1÷3) oryginalny podpis projektanta,
- dowodów potwierdzających, że droga powiatowa nr 3921P posiada klasę L.

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 5 kwietnia 2023 r.

W odpowiedzi na wezwanie z 3 lutego 2023 r., pismem z 3 marca 2023 r. (znak: RiG.7011.1.21.2023, data wpływu: 6 marca 2023 r.) Zarządca drogi:

- 1) wyjaśnił, że w egz. nr 1 projektu architektoniczno-budowlanego (branża telekomunikacyjna) zawarto rysunek nr 002 (ark. 1÷3) z oryginalnym podpisem projektanta (ww. egz. projektu przedłożono do wglądu);
- 2) przekazał:
  - a) postanowienie nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW WP,
  - b) zaświadczenia Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 28 lutego 2023 r.:
    - (znak: PO.ZUZ.4.4211.13.9.2022.HW) o ostateczności: postanowienia nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP i postanowienia nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW WP,
    - (znak: PO.ZUZ.4.421.862.7.2019.EP) o ostateczności postanowienia nr 3 DZZWP w Poznaniu PGW WP,
  - c) oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością o nr. ewid.: 95/8 i 360 na cele budowlane, w którym jako inwestora prawidłowo wskazano Burmistrza Miasta i Gminy Krzywiń,
  - d) skorygowane pismo przewodnie wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, zawierające zestawienie nieruchomości objętych inwestycją,
  - e) mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi (rys. nr T1÷T3),
  - f) projekt zagospodarowania terenu,
  - g) zaświadczenie o wpisie pana Ryszarda Grzeszkowiaka na listę członków WOIB,
  - h) wykaz dróg powiatowych na terenie powiatu kościańskiego wskazujący, że droga powiatowa nr 3921P posiada klasę L.

Pismem z 6 marca 2023 r. (znak: ABŚ.6740.42.2.2021, data wpływu: 9 marca 2023 r.) organ I instancji potwierdził dopełnienie wymogu wynikającego z art. 11f ust. 7a specustawy, w związku z art. 72 ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2022 r. poz. 1029 ze zm.), zwanej dalej: ustawą ooś. Na powyższą okoliczność, załączono stosowne dowody potwierdzające przedstawiony stan faktyczny.

Pismem z 16 marca 2023 r. (znak: RiG.7011.1.21.2023, data wpływu: 17 marca 2023 r.) Zarządca drogi przekazał:

- 1) skorygowaną mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi (rys. nr T1÷T3);
- 2) część rysunkową projektu zagospodarowania terenu (rys. nr 2a÷2c);
- 3) fragmenty części opisowej projektu architektoniczno-budowlanego (branża elektryczna);
- 4) rysunki nr 1÷3 (projekt architektoniczno-budowlany: branża elektryczna).

Pismem z 27 marca 2023 r. (znak: RiG.7011.1.21.2023, data wpływu: 28 marca 2023 r.) Zarządca drogi przekazał:

- 1) projekt zagospodarowania terenu;
- 2) projekt architektoniczno-budowlany (branże: drogowa, telekomunikacyjna i elektryczna).

Biorąc pod uwagę udzielone wyjaśnienia, przekazane materiały i wprowadzone korekty, Wojewoda Wielkopolski, działając w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, pismem z 31 marca 2023 r. zawiadomił zarządcę drogi i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości - wypisy z rejestru gruntów z 30 marca 2023 r.) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, przed wydaniem decyzji, do 26 kwietnia 2023 r. Pozostałe strony postępowania zostały zawiadomione w drodze obwieszczenia Wojewody Wielkopolskiego z 31 marca 2023 r.:

- 1) zamieszczonego na tablicach ogłoszeń: WUW w Poznaniu i Starostwa Powiatowego w Kościanie (w terminie od 5 kwietnia 2023 r. do 19 kwietnia 2023 r.) oraz UMiG Krzywiń (w terminie od 5 kwietnia 2023 r. do 25 kwietnia 2023 r.);
- 2) zamieszczonego w urzędowym publikatorze teleinformatycznym - BIP: WUW w Poznaniu (w terminie od 5 kwietnia 2023 r. do 19 kwietnia 2023 r.), Starostwa Powiatowego w Kościanie (w terminie od 20 kwietnia 2023 r. do 4 maja 2023 r.) oraz UMiG Krzywiń (od 5 kwietnia 2023 r. na okres 14 dni);
- 3) opublikowanego w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) w wydaniu z 5 kwietnia 2023 r.

Pismem z 31 marca 2023 r. Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 31 maja 2023 r.

W wyznaczonym terminie, jak i do dnia wydania niniejszej decyzji, strony postępowania - w tym Odwołujący i Pełnomocnik Odwołujących - nie skorzystały z prawa do zapoznania się

ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 k.p.a., należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Przy piśmie z 19 maja 2023 r. (znak: RiG.7011.1.21.2023, data wpływu: 22 maja 2023 r.) zarządca drogi przekazał dodatkowe egzemplarze załączników do niniejszej decyzji.

Po przeanalizowaniu dokumentacji dotyczącej postępowania administracyjnego w sprawie organ odwoławczy stwierdził, co następuje:

Wnioskiem z 26 maja 2021 r. (złożonym w tym samym dniu w Starostwie Powiatowym w Kościanie) Pełnomocnik zarządcy drogi, działając w oparciu o załączone pełnomocnictwo (pismo z 16 marca 2020 r.), wystąpił do organu I instancji o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na przebudowie, rozbudowie i budowie drogi gminnej w Bieżyniu od km 0+000,00 do km 1+305,00. Pełnomocnik zarządcy drogi nie wnioskował o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Należy zauważyć, że Pełnomocnik zarządcy drogi występując o wydanie zaskarżonej decyzji działał w imieniu Zarządcy drogi, a nie Gminy Krzywiń, jak wskazano w ww. pełnomocnictwie.

Zgodnie z art. 11b ust. 1 specustawy, wniosek został złożony po uzyskaniu pozytywnych opinii: Zarządu Województwa Wielkopolskiego (postanowienie ZWW) i Burmistrza Miasta i Gminy Krzywiń (pismo BMIg Krzywiń).

W aktach sprawy stwierdzono brak oryginałów lub uwierzytelnionych kopii ww. opinii oraz dowodów potwierdzających niewydanie opinii przez Zarząd Powiatu Kościańskiego w terminie 14 dni od dnia zwrócenia się o jej wyrażenie. Powyższe kwestie zostały jednak wyjaśnione i uzupełnione w toku postępowania odwoławczego.

Odnosnie wymaganej na podstawie ww. przepisu opinii właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta należy zauważyć, że w analizowanym przypadku zachodzi tożsamość podmiotu występującego o opinię oraz podmiotu tę opinię wydającego, tak więc uzyskanie opinii Burmistrza Miasta i Gminy Krzywiń nie było niezbędne.

Zgodnie z wymogami art. 11d specustawy, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000 przedstawiającą proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami, określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi, a także zaświadczeniem (aktualnym na dzień opracowania projektu), o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy - Prawo budowlane.

Wszystkie wymagane w niniejszej sprawie ww. elementy wniosku znajdują się w aktach sprawy. Należy jednak zauważyć, że analiza powiązania drogi z innymi drogami publicznymi oraz określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu nie stanowiły odrębnych elementów wniosków, lecz zostały włączone w projekt budowlany. Ponadto, załączona mapa przedstawiająca proponowany przebieg drogi, wybrane mapy zawierające projekty podziału nieruchomości oraz projekt budowlany zawierały nieścisłości i braki wskazane w cytowanych powyżej wezwaniach Wojewody Wielkopolskiego, które zostały wyjaśnione i skorygowane dopiero w toku postępowania odwoławczego.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy, oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty:

1) pismo WWKZ - opinia bez uwag z:

- a) informacją, że inwestycja znajduje się w strefach ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych (obszar AZP 61-28, w tym: Bieżyń st. 26 AZP 61-28/20 i Bieżyń st. 27 AZP 61-27/21), ujętych w wykazie wojewódzkiej ewidencji zabytków,
- b) określeniem warunków wynikających z potrzeb ochrony zabytków, polegających na obowiązku prowadzenia badań archeologicznych w strefie ochrony zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych,
- c) informacją, że na wszelkie badania archeologiczne należy uzyskać pozwolenie wojewódzkiego konserwatora zabytków;

2) pismo Szefa WSzW - opinia bez uwag z informacją, że przedmiotowa inwestycja drogowa:

- a) nie koliduje z terenami zamkniętymi MON oraz na obszarze opracowania nie znajduje się wojskowa sieć teletechniczna,
- b) nie przebiega po sieci dróg o znaczeniu obronnym;

3) ostateczna decyzja nr 1 RDOŚ w Poznaniu, zmieniona ostateczną decyzją nr 2 RDOŚ w Poznaniu;

4) ostateczna decyzja nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP.

Należy jednak zauważyć, że pisma, o których mowa w ww. pkt. 1÷2, utrwalone zostały w przekazanych aktach sprawy w formie kopii, które nie spełniały wymogu art. 76a § 2 i § 2b k.p.a. Ponadto, w aktach sprawy stwierdzono brak oryginałów lub uwierzytelnionych kopii dowodów potwierdzających niewydanie opinii przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. Powyższe kwestie zostały jednak wyjaśnione i uzupełnione w toku postępowania odwoławczego.

W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z: art. 11d ust. 1 pkt 7a, pkt 8 lit. a, b, c, e, g oraz ga specustawy.

Na podstawie złożonego wniosku, Starosta Kościański wszczął postępowanie administracyjne - o czym, zgodnie z art. 11d ust. 5 specustawy, zawiadomił pisemnie wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo

z 16 czerwca 2021 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma.

W aktach sprawy stwierdzono brak dowodów (opatrzonych stosownymi pieczęciami wraz z podpisem i podaniem funkcji osoby upoważnionej do składania oświadczeń w przedmiotowym zakresie) zamieszczenia obwieszczenia o wszczęciu postępowania w BIP Starostwa Powiatowego w Kościanie, na tablicy ogłoszeń oraz w BIP UMiG Krzywiń, a także w prasie lokalnej. Wspomniane kwestie zostały jednak wyjaśnione i uzupełnione w toku postępowania odwoławczego.

Organ II instancji ustalił, że pozostałe strony zostały zawiadomione o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia z 16 czerwca 2021 r.:

- 1) zamieszczonego na tablicach ogłoszeń: UMiG Krzywiń (w terminie od 16 czerwca 2021 r. do 5 lipca 2021 r.) oraz Starostwa Powiatowego w Kościanie (w terminie od 17 czerwca 2021 r. do 12 lipca 2021 r.);
- 2) zamieszczonego w BIP: UMiG Krzywiń (w terminie od 18 czerwca 2021 r. na okres 14 dni) oraz Starostwa Powiatowego w Kościanie (od 16 czerwca 2021 r. do 19 lipca 2021 r.);
- 3) opublikowanego w prasie lokalnej („Gazeta Kościańska”) w wydaniu nr 25/2021 z 23 czerwca 2021 r.

Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt. 1 i 2 specustawy zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

W związku z powyższym zawiadomieniem, strony postępowania nie wniosły żadnych wniosków, uwagi, ani zastrzeżeń dotyczących przedmiotowej inwestycji drogowej.

Postanowieniami z 17 czerwca 2021 r. i 17 sierpnia 2021 r. Starosta Kościański zobowiązał inwestora do usunięcia nieprawidłowości w projekcie budowlanym.

Skorygowany projekt budowlany oraz stosowne wyjaśnienia i uzupełnienia zostały przekazane organowi I instancji przy pismach Pełnomocnika zarządcy drogi z: 6 sierpnia 2021 r. (złożonym tego samego dnia w Starostwie Powiatowym w Kościanie) i 6 września 2021 r. (złożonym tego samego dnia w Starostwie Powiatowym w Kościanie).

O zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, Starosta Kościański zawiadomił pisemnie wnioskodawcę oraz właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z 8 września 2021 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma.

W aktach sprawy stwierdzono brak dowodów (opatrzonych stosownymi pieczęciami wraz z podpisem i podaniem funkcji osoby upoważnionej do składania oświadczeń w przedmiotowym zakresie) zamieszczenia obwieszczenia o wszczęciu postępowania w BIP Starostwa Powiatowego w Kościanie, na tablicy ogłoszeń oraz w BIP UMiG Krzywiń, a także w prasie lokalnej. Wspomniane kwestie zostały jednak wyjaśnione i uzupełnione w toku postępowania odwoławczego.

Organ II instancji ustalił, że pozostałe strony zostały zawiadomione o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego w drodze obwieszczenia z 8 września 2021 r.:

- 1) zamieszczonego na tablicach ogłoszeń: UMiG Krzywiń (w terminie od 10 września 2021 r. do 13 października 2021 r.) oraz Starostwa Powiatowego w Kościanie (w terminie od 8 września 2021 r. do 13 października 2021 r.);
- 2) zamieszczonego w BIP: UMiG Krzywiń (od 10 września 2021 r. na okres 14 dni) oraz Starostwa Powiatowego w Kościanie (w terminie od 8 września 2021 r. do 23 września 2021 r.);
- 3) opublikowanego w prasie lokalnej („Gazeta Kościańska”) w wydaniu nr 37/2021 z 15 września 2021 r.

Zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

W związku z powyższym zawiadomieniem, pismem z 13 września 2021 r. (złożonym tego samego dnia w Starostwie Powiatowym w Kościanie) pytania dotyczące przedmiotowej inwestycji drogowej zgłosił pan ██████████ (właściciel działki o nr. ewid. █████, ark. █, obręb 0002 Bieżyń).

W zakresie wniesionych pytań, pismem z 14 września 2021 r. (ePUAP-UPP68378251) organ I instancji wezwał Zarządcę drogi do ich przeanalizowania i przedstawienia odpowiedzi/stanowiska.

Odpowiedź Zarządcy drogi na ww. wezwanie wpłynęła do organu I instancji 21 września 2021 r. (pismo z 20 września 2021 r., znak: RiG.7010.1.2021.MG).

Pismem z 28 września 2021 r. organ I instancji ponownie zawiadomił Pełnomocnika zarządcy drogi oraz ww. stronę postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin na zapoznanie się z aktami sprawy.

W wyznaczonym terminie, ww. strona postępowania wniosła kolejne pytania dotyczące przedmiotowej inwestycji drogowej (pismo z 1 października 2021 r., złożone tego samego dnia w Starostwie Powiatowym w Kościanie).

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, organ I instancji decyzją nr 3/2021 z 26 października 2021 r. (znak: ABŚ.6740.42.2.2021) udzielił Burmistrzowi Miasta i Gminy Krzywiń zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na przebudowie, rozbudowie i budowie drogi gminnej w Bieżyńiu od km 0+000,00 do km 1+305,00. Decyzji nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy, organ I instancji doręczył decyzję Zarządcy drogi.

W aktach sprawy stwierdzono brak dowodów (opatrzonych stosownymi pieczęciami wraz z podpisem i podaniem funkcji osoby upoważnionej do składania oświadczeń w przedmiotowym zakresie) zawiadomienia pozostałych stron o wydaniu ww. decyzji w drodze obwieszczenia, zamieszczonego w BIP Starostwa Powiatowego w Kościanie,

na tablicy ogłoszeń i w BIP UMiG Krzywiń, a także w prasie lokalnej. Powyższe kwestie zostały jednak wyjaśnione i uzupełnione w toku postępowania odwoławczego.

Organ II instancji ustalił, że pozostałe strony zostały zawiadomione o wydaniu ww. decyzji w drodze obwieszczenia z 26 października 2021 r.:

- 1) zamieszczonego na tablicach ogłoszeń: UMiG Krzywiń (w terminie od 29 października 2021 r. do 18 listopada 2021 r.) oraz Starostwa Powiatowego w Kościanie (w terminie od 27 października 2021 r. do 15 listopada 2021 r.);
- 2) zamieszczonego w BIP: UMiG Krzywiń (od 3 listopada 2021 r. na okres 14 dni) oraz Starostwa Powiatowego w Kościanie (w terminie od 26 października 2021 r. na okres 14 dni);
- 3) opublikowanego w prasie lokalnej („Gazeta Kościańska”) w wydaniu nr 43/2021 z 27 października 2021 r.

W aktach sprawy stwierdzono także brak dowodu dopełnienia przez organ I instancji wymogu wynikającego z art. 11f ust. 7a specustawy, w związku z art. 72 ust. 6 ustawy ooś. Powyższa kwestia została jednak wyjaśniona i uzupełniona w toku postępowania odwoławczego.

Ponadto organ I instancji zawiadomił pisemnie (pismo z 26 października 2021 r.) o wydaniu ww. decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości, co jest udokumentowane zwrotnymi potwierdzeniami odbioru znajdującymi się w aktach sprawy.

Zgodnie z art. 11f ust. 4 specustawy, zawiadomienie o wydaniu decyzji zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji stwierdzono, co następuje:

Zaskarżona decyzja wydana została na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyśpieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy dróg publicznych, w tym przyśpieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę.

Zaskarżona decyzja wydana została na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. na rzecz Burmistrza Miasta i Gminy Krzywiń. Starosta Kościański poprawnie określił przedmiot inwestycji.

W tym miejscu należy zauważyć, że w orzecznictwie sądowym, jak również w doktrynie prawa administracyjnego, utrwalił się pogląd, że organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę zobowiązany jest uwzględniać zmiany stanu prawnego i faktycznego sprawy zaistniałe po wydaniu zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji i nie może ograniczyć się tylko do kontroli decyzji organu I instancji (por. np. wyrok NSA z 23 września 2010 r.,

sygn. akt I OSK 1566/09; wyrok WSA w Gliwicach z 23 listopada 2010 r., sygn. akt III SA/GI 1228/10). Organ odwoławczy, w ramach swoich uprawnień kontrolnych, ocenia bowiem materiał dowodowy, uwzględniając stan faktyczny stwierdzony w czasie wydania decyzji przez organ I instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji organu I instancji, a wydaniem decyzji w postępowaniu odwoławczym. W toku postępowania odwoławczego możliwe jest więc korygowanie wniosku przez inwestora.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, zauważyć należy, że w trakcie prowadzonego postępowania odwoławczego, nastąpiło przeniesienie na rzecz Burmistrza Miasta i Gminy Krzywiń: decyzji nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP, decyzji nr 1 RDOŚ w Poznaniu i decyzji nr 2 RDOŚ w Poznaniu. Ponadto, decyzja nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP sprostowana została postanowieniem nr 3 DZZWP w Poznaniu PGW WP, natomiast decyzja nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW – postanowieniem nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP i postanowieniem nr 2 DZZWP w Poznaniu PGW WP. Co więcej, po wydaniu zaskarżonej decyzji, weszło w życie rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie dziennika budowy oraz systemu Elektroniczny Dziennik Budowy (Dz.U. z 2023 r. poz. 45).

Wobec powyższego, organ II instancji dokonał stosownych korekt zapisów zaskarżonej decyzji, celem odniesienia ich do aktualnego stanu prawnego i faktycznego, o czym orzeczono odpowiednio w pkt. IV., V.2. i X.1. niniejszej decyzji.

Organ II instancji analizując zapisy zaskarżonej decyzji zauważył, że Starosta Kościański błędnie zapisał tytuł (określenie przedmiotu) rozporządzenia ogłoszonego w Dz.U. z 2003 r. Nr 120 poz. 1126 (punkt VIII.6. na stronie 6.), a także pomimo dysponowania prawidłowymi danymi, znajdującymi się odpowiednio w projekcie budowlanym i w decyzji nr 1 DZZWP w Poznaniu PGW WP, wskazał w zaskarżonej decyzji niewłaściwy nr ewid. członka WOIB (punkt VII. na stronie 5.) oraz niepełną nazwę organu Wód Polskich (punkt III.1.2. na stronie 2.). W ocenie Wojewody Wielkopolskiego wskazane powyżej nieprawidłowości w zaskarżonej decyzji mogły zostać wyeliminowane w trybie art. 113 § 1 k.p.a., zgodnie z którym organ administracji publicznej może z urzędu lub na żądanie strony prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydawanych przez ten organ decyzjach.

W wyroku NSA w Warszawie z 16 lipca 2001 r. (sygn. akt V SA 3928/00) stwierdzono jednak, że możliwość korekty w wypadkach oczywistych omyłek powinna przysługiwać także organowi odwoławczemu, a podstawą takiego rodzaju działania może być art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. Sąd wskazał, że skoro w powyższym trybie organ odwoławczy może skorygować orzeczenie „in merito”, to tym bardziej może dokonać sprostowania, działając w formie właściwej dla art. 138 k.p.a. (decyzja), nie zaś dla art. 113 k.p.a. (postanowienie).

Organ odwoławczy skorygował zatem opisane omyłki, orzekając o tym odpowiednio w pkt. VI.1., IX. i X.2. niniejszej decyzji.

Powyższe okoliczności należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 specustawy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności: 1) wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii; 2) określenie linii rozgraniczających teren, w tym określenie granic pasów drogowych innych dróg publicznych w przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 11d, zawiera określenie granic tych pasów; 3) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa; 4) wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich; 5) zatwierdzenie podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 12 ust. 1; 6) oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego; 7) zatwierdzenie projektu budowlanego; 8) w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące: a) określenia szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, b) określenia obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych, c) określenia obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, d) określenia szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie, e) obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, f) obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych; g) obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, h) obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów, i) określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h, j) zezwolenia na wykonanie obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h.

Dokonując z punktu widzenia cytowanego przepisu kontroli zaskarżonej decyzji, stwierdzono, co następuje:

1) Zaskarżona decyzja częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 1 specustawy.

Należy jednak zauważyć, że w punkcie I. zaskarżonej decyzji organ I instancji nie określił jednoznacznie i precyzyjnie wymagań dotyczących powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, a ponadto wskazał błędny numer drogi powiatowej relacji DW 308-Lubiń-Bieżyń-Cichowo (punkt I.2. na stronie 1.). W związku z powyższym, organ II instancji uznał za celowe skorygowanie i doprecyzowanie zapisu punktu I. zaskarżonej decyzji, w tym uchylenie części opisowej (przeniesioną bezpośrednio z analizy powiązania drogi z innymi drogami publicznymi), o czym orzeczono w pkt. I. niniejszej decyzji.

2) Zaskarżona decyzja częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 2 specustawy, w punkcie II. określając linie rozgraniczające teren.

Należy jednak zauważyć, że Starosta Kościański nie przeanalizował w dostatecznym stopniu zestawienia nieruchomości zawartych we wniosku oraz mapy, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 1 specustawy, i w konsekwencji dokonał niewłaściwej klasyfikacji nieruchomości pod kątem ich położenia w liniach rozgraniczających teren. Wobec powyższego, organ II instancji uznał za celowe skorygowanie zapisu punktu II.1.2.1. zaskarżonej decyzji poprzez nadanie jemu nowego brzmienia, o czym orzeczono w pkt. III. niniejszej decyzji.

Ponadto, w toku postępowania przed organem II instancji, na skutek wystosowanych wezwań zarządca drogi dokonał korekty mapy przedstawiającej proponowany przebieg drogi. W związku z powyższym, organ II instancji uznał za konieczne uchylenie ww. załącznika do zaskarżonej decyzji i ustalenie w jego miejsce nowego, o czym orzeczono w pkt. II. niniejszej decyzji.

- 3) Zaskarżona decyzja spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy, w punktach III.1.1., III.1.2. i III.1.4. ustalając warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska. Natomiast ustalenie warunków wynikających z potrzeb ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej (punkt III.1.5.) oraz odstąpienie od ustalenia warunków wynikających z potrzeb obronności państwa (punkt III.1.6.), nastąpiło co prawda nie jako ustalenie własne organu lecz poprzez przywołanie treści odpowiednio pisma WWKZ (wskazującego na obowiązek prowadzenia badań archeologicznych) i pisma Szefa WSzW, jednak okoliczność ta nie wpływa na rozstrzygnięcie.

Ponadto, organ II instancji uchylił zbędne zapisy zawarte w punktach III.1.3 i III.1.7. zaskarżonej decyzji, o czym orzeczono w pkt. VI.1. niniejszej decyzji. W odniesieniu do uchylonych jednostek redakcyjnych zaskarżonej decyzji, zauważyć należy bowiem, że – wbrew temu co stwierdzono w punkcie III.1.7. – postanowienie ZWW nie nakłada żadnych dodatkowych warunków wymagających zachowania, a jedynie opiniuje pozytywnie przedmiotową inwestycję drogową we wskazanym w nim zakresie. Natomiast warunki korzystania ze środowiska, w szczególności kwestie dotyczące usuwania drzew znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją, zostały określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w punkcie III.1.1. zaskarżonej decyzji.

- 4) Zaskarżona decyzja spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy, w punkcie IV.1. ustalając wymogi dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym wynikające z ustawy - Prawo budowlane.

Organ II instancji uchylił jedynie zbędny punkt IV.2. zaskarżonej decyzji oraz następujący po nim zapis, o czym orzeczono w pkt. VI.2. niniejszej decyzji.

- 5) Zaskarżona decyzja spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 5 specustawy. Organ I instancji w punkcie V. zatwierdził podział nieruchomości, przedstawiony na załączonej do wniosku dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, opatrzonej stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.
- 6) Zaskarżona decyzja spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 6 specustawy. Organ I instancji w punkcie VI. prawidłowo oznaczył nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Gminy Krzywiń.
- 7) Zaskarżona decyzja częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 7 specustawy, w punkcie VII. zatwierdzając projekt budowlany.

W toku postępowania odwoławczego, organ II instancji stwierdził jednak nieprawidłowości i nieścisłości w projekcie budowlanym, które zostały wskazane w cytowanych w niniejszej decyzji wezwaniach Wojewody Wielkopolskiego. Wskutek dokonanych przez zarządcę drogi zmian, korekt i uzupełnień, organ odwoławczy uznał

za konieczne uchylenie całego załącznika nr 1 do zaskarżonej decyzji i zatwierdzenie w jego miejsce nowego projektu budowlanego, o czym orzeczono w pkt. VIII. niniejszej decyzji.

Konsekwencją wprowadzonych zmian była potrzeba dokonania korekty redakcyjnej zaskarżonej decyzji w zakresie zapisu zawartego w punkcie VII., o czym organ odwoławczy orzekł w pkt. VII. niniejszej decyzji.

W tym miejscu wskazać należy, że 19 września 2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 471), zwana dalej: ustawą nowelizującą. Jednocześnie wydane zostało rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (obecnie: Dz.U. z 2022 r. poz.1679), zwane dalej: rozporządzeniem w sprawie PB(2). Zgodnie z § 25 tego rozporządzenia, uchylone zostało dotychczasowe rozporządzenie w sprawie PB. Jednakże, zgodnie z art. 25 ustawy nowelizującej, do spraw uregulowanych ustawą zmienianą w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym. Ponadto, zgodnie z art. 26 ustawy nowelizującej, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy inwestor do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę albo wniosku o zatwierdzenie projektu budowlanego, albo zgłoszenia budowy może dołączyć projekt budowlany sporządzony na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. Natomiast, zgodnie z art. 27 ust. 1 pkt.1 ustawy nowelizującej, do zamierzeń budowlanych realizowanych w oparciu o projekt budowlany sporządzony na podstawie przepisów dotychczasowych, w przypadkach o których mowa w ww. art. 25 i art. 26 ustawy nowelizującej, przepisy ustawy zmienianej w art. 10 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym. Tym samym, zgodnie z ww. przepisami, przedmiotowa sprawa podlega rozpatrzeniu w oparciu o przepisy specustawy i ustawy - Prawo budowlane, w brzmieniu dotychczas obowiązującym, a także w oparciu o przepisy rozporządzenia w sprawie PB.

Po dokonaniu analizy uzupełnionego i skorygowanego projektu budowlanego należy stwierdzić, że:

- został on wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy - Prawo budowlane,
- dołączono do niego oświadczenie, o którym mowa w art. 20 ust. 4 ustawy - Prawo budowlane,
- spełnia on wymagania określone w art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy - Prawo budowlane, obowiązujących przepisach dotyczących projektowania dróg - w tym w rozporządzeniu w sprawie WT oraz rozporządzeniu w sprawie PB, a także jest zgodny z pozostałymi elementami wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

8) Zaskarżona decyzja częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy:

- w punkcie VIII. organ I instancji określił szczególne warunki zabezpieczenia terenu

budowy i prowadzenia robót budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. a specustawy).

Organ II instancji stwierdził jednak, że zapisy zawarte w punkcie VIII.7. zaskarżonej decyzji dotyczą stanu prawnego sprzed nowelizacji ustawy - Prawo budowlane (tj. sprzed 19 września 2020 r.). Wobec powyższego, organ odwoławczy uznał za konieczne dokonanie korekty redakcyjnej zaskarżonej decyzji w powyższym zakresie, o czym orzeczono w pkt. XI. niniejszej decyzji;

- w punkcie IX. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie określił obowiązku budowy tymczasowych obiektów budowlanych oraz prawidłowo ustalił okres użytkowania takich obiektów (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b specustawy);
- w punkcie X. organ I instancji określił obowiązek i terminy rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c specustawy).

Należy jednak zauważyć, że Starosta Kościański pominął zapis dotyczący zezwolenia na wykonanie przedmiotowego obowiązku w odniesieniu do ww. dwóch grup obiektów budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. j specustawy). W związku z powyższym, organ II instancji uznał za stosowne uzupełnienie brakującego zapisu zaskarżonej decyzji w ww. zakresie, o czym orzeczono w pkt. XII. niniejszej decyzji.

Organ II instancji uchylił także błędny zapis zawarty w punkcie X.1. zaskarżonej decyzji, o czym orzeczono w pkt. VI.3. niniejszej decyzji;

- w rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt. 8 lit. d specustawy, stąd w punkcie XI. organ I instancji zawarł prawidłowy zapis: „nie ustala się”;
- w punkcie XII. organ I instancji ustalił obowiązek przebudowy sieci uzbrojenia terenu oraz zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, j specustawy).

Należy jednak zauważyć, że Starosta Kościański nie dokonał dostatecznej analizy i weryfikacji zestawienia nieruchomości zawartych we wniosku oraz mapy, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 1 specustawy, i w rezultacie nie określił enumeratywnie w zaskarżonej decyzji, jakich nieruchomości dotyczy ww. obowiązek. W toku postępowania przed organem II instancji, na skutek wystosowanych wezwań, zarządca drogi dokonał korekty wspomnianego zestawienia nieruchomości oraz mapy przedstawiającej proponowany przebieg drogi, wskazując, że obowiązkiem przebudowy sieci uzbrojenia terenu objęte będą działki o nr. ewid.: 95/8 i 360 (360/2). Dla przedmiotowych nieruchomości wnioskodawca przedłożył oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania tymi nieruchomościami na cele budowlane.

W związku z powyższym, organ II instancji uznał za konieczne dokonanie korekty merytoryczno-reformacyjnej zaskarżonej decyzji w zakresie punktów XII.1.-XII.5., o czym orzeczono w pkt. XIII. niniejszej decyzji. Jednocześnie należy zauważyć, że umożliwienie inwestorowi zrealizowania przedmiotowego obowiązku na ww. działkach następuje poprzez przedłożenie oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane, tym samym nie zachodzi

potrzeba ograniczania sposobu korzystania z tych nieruchomości;

- w punktach XIII.1. i XIII.2. organ I instancji ustalił obowiązek przebudowy innych dróg publicznych oraz zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g, j specustawy).

Należy jednak zauważyć, że Starosta Kościański nie dokonał dostatecznej analizy i weryfikacji mapy, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 1 specustawy, a także nie określił enumeratywnie w zaskarżonej decyzji, jakich nieruchomości (i/lub dróg) dotyczy ww. obowiązek. W toku postępowania przed organem II instancji, na skutek wystosowanych wezwań, inwestor dokonał korekty wspomnianej mapy przedstawiającej proponowany przebieg drogi oraz przedłożył oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością o nr. ewid. 95/8 na cele budowlane.

W związku z powyższym, a także mając na uwadze, że w rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt. 8 lit. h specustawy (por. tytuł punktu XIII. oraz zapis zawarty w punkcie XII.3. zaskarżonej decyzji), organ II instancji uznał za konieczne dokonanie korekty merytoryczno-reformacyjnej zaskarżonej decyzji w zakresie całego punktu XIII., o czym orzeczono w pkt. XIV. niniejszej decyzji. Jednocześnie należy zauważyć, że umożliwienie inwestorowi zrealizowania obowiązku przebudowy innej drogi publicznej (tj. drogi powiatowej nr 3921P) na ww. działce następuje poprzez przedłożenie oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, tym samym nie zachodzi potrzeba ograniczania sposobu korzystania z tej nieruchomości;

- w punkcie XIV. organ I instancji nieprawidłowo i zbędnie ustalił obowiązek budowy i (lub) przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. f specustawy).

W tym miejscu należy wskazać, że art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy wyraźnie stanowi, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w razie potrzeby inne ustalenia, dotyczące m.in. obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych. W przedmiotowej sprawie, potrzeba taka nie wystąpiła, gdyż obszar niezbędny do dokonania budowy lub przebudowy urządzeń wodnych mieści się w projektowanych liniach rozgraniczających teren drogi gminnej nr 583056P, będącej przedmiotem inwestycji. Stąd, podjęcie w zaskarżonej decyzji ustaleń dotyczących ww. obowiązku (punkt XIV.) uznać należy za nieuzasadnione.

Wobec powyższego, organ II instancji uznał za celowe uchylenie punktu XIV. zaskarżonej decyzji, o czym orzeczono w pkt. VI.4. niniejszej decyzji.

- 9) Zaskarżona decyzja częściowo spełnia wymogi przepisu art. 16 ust. 2 specustawy, w punkcie XV. określając termin wydania nieruchomości.

Należy jednak zauważyć, że ww. termin został określony nieprecyzyjnie - jako przedział czasu ograniczony dniem jego końca (w domyśle od dnia, w którym decyzja stała się

ostateczna do wskazanego 120 dnia). Oczywiście dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości objętej decyzją może wydać ją wcześniej niż 120 dnia, od dnia w którym decyzja stała się ostateczna, jednak przypadek ten reguluje art. 18 ust. 1e specustawy. Natomiast termin określony wg art. 16 ust. 2 specustawy nie może być krótszy niż 120 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Ponadto, wskazać należy, że w liniach rozgraniczających teren przedmiotowej inwestycji drogowej, na częściach nieruchomości przejmowanych pod realizację inwestycji, brak jest budynków przeznaczonych do rozbiórki w związku z realizacją inwestycji. Inaczej rzecz ujmując – przedmiotowa inwestycja drogowa nie powoduje konieczności rozbiórki budynków, a tym samym opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń. Wobec powyższego, organ I instancji zbędnie określił w punkcie XV. zaskarżonej decyzji termin opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń. W analizowanym przypadku określenia wymaga bowiem jedynie termin wydania nieruchomości.

W związku z powyższym, organ II instancji uznał za konieczne dokonanie korekty merytoryczno-reformacyjnej zaskarżonej decyzji w zakresie zapisu zawartego w punkcie XV., o czym orzeczono w pkt. XV. niniejszej decyzji.

10) W rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 17 ust. 1 i art. 20a specustawy.

Dokonując analizy zaskarżonej decyzji, organ II instancji stwierdził także, że narusza ona przepis art. 107 § 1 k.p.a. poprzez nieprawidłowe oznaczenie strony lub stron. Należy tu wyjaśnić, że specustawa nie zawiera definicji strony postępowania. W związku z tym w sprawach, których przedmiotem jest zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, zastosowanie ma art. 28 k.p.a., gdyż zgodnie z art. 11c specustawy, do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy k.p.a., z zastrzeżeniem przepisów specustawy.

Bez wątplenia stronami postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej są, poza inwestorem, właściciele i użytkownicy wieczysti nieruchomości objętych wnioskiem, natomiast „pozostałymi stronami”, o których mowa w art. 11d ust. 5 specustawy, są podmioty mające inne prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze objętym liniami rozgraniczającymi teren projektowanej drogi publicznej oraz publiczne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, mające nieruchomości publiczne w trwałym zarządzie. Ponadto, co wynika z art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy, stronami postępowania są także właściciele i użytkownicy wieczysti nieruchomości położonych poza obszarem znajdującym się w liniach rozgraniczających projektowanej drogi, ale w stosunku do których ustala się w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązek budowy tymczasowych obiektów budowlanych, obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, a także obowiązek dokonania budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, innych dróg publicznych lub zjazdów, na podstawie art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b, c, e-h specustawy.

Reasumując, krąg podmiotów mających przymiot strony w postępowaniu ustala się w oparciu o przepisy art. 11d ust. 5, 6, 7 i 8 specustawy oraz art. 28 k.p.a. co oznacza, że stronami postępowania są właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości, a także osoby fizyczne i osoby prawne posiadające ograniczone prawa rzeczowe oraz inne prawa do nieruchomości objętych decyzją oraz inne osoby, których interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie (por. wyrok WSA w Warszawie z 26 czerwca 2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 167/12). Przedmiotowa informacja winna się znaleźć w uzasadnieniu decyzji.

Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata – Burmistrza Miasta i Gminy Krzywiń, jednak nie umieścił w niej prawidłowej informacji wynikającej z wyżej wskazanych przepisów.

Z uwagi na szerokie spektrum konsekwencji prawnych braku oznaczenia strony bądź błędnego jej oznaczenia w treści decyzji administracyjnej, ocena skutków tego uchybienia nie może być dokonana w oderwaniu od okoliczności sprawy (por. wyrok WSA w Poznaniu z 4 kwietnia 2012 r., sygn. akt IV SA/Po 1232/11). W związku z tym, organ II instancji rozważył, co następuje.

Przepis szczególny, jakim jest specustawa, określa sposób zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej (art. 11d ust. 5, 6, 7, 8) oraz o wydaniu decyzji (art. 11f ust. 3, 4, 5), posługując się pojęciem „pozostałych stron”. Zgodnie z przepisami specustawy, zawiadomienia doręcza się jedynie właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości, a pozostałe strony zawiadamia się w drodze obwieszczeń. Co więcej, przepis art. 11f ust. 3 specustawy wyraźnie stanowi, że decyzję, mimo że kierowana jest do wszystkich stron postępowania, doręcza się jedynie wnioskodawcy. Ustawodawca nie przewidział więc zawężenia kręgu stron postępowania do konkretnych podmiotów, biorąc pod uwagę możliwość wykazania ograniczonych praw rzeczowych oraz innych praw do nieruchomości, interesu prawnego lub obowiązku przez podmioty niemożliwe do wskazania przez organ na podstawie złożonego wniosku.

Z opisanym wyżej publicznym ogłaszaniem faktu wydania decyzji wiąże się najistotniejszy skutek prawnoprocesowy dla stron w postaci przyjęcia przez ustawodawcę domniemania prawnego, że po upływie terminu 14 dni od dnia publicznego obwieszczenia nastąpiło doręczenie decyzji wszystkim tym stronom, którym decyzja ta nie została przesłana na piśmie. Brak wiedzy poszczególnych jej stron o wydaniu decyzji nie wyłącza prawnego domniemania jej skutecznego doręczenia w myśl art. 49 k.p.a.

Poza wskazanymi formami publicznego ogłaszania o wydaniu decyzji, ustawodawca nałożył na organ orzekający obowiązek pisemnego zawiadomienia dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych skutkami prawnymi tej decyzji o jej wydaniu.

W analizowanym przypadku zarówno właściciele lub użytkownicy wieczystości nieruchomości, jak i „pozostałe strony”, nie widniejące w katastrze nieruchomości, zostali prawidłowo zawiadomieni o wszczęciu postępowania oraz o wydaniu zaskarżonej decyzji. Ponadto, w zaskarżonej decyzji jednoznacznie wskazano nieruchomości objęte inwestycją. Można więc

uznać, że zaskarżona decyzja skierowana została do wszystkich stron postępowania. W toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji nie doszło do ujawnienia nieznanego organowi strony lub stron.

Reasumując, nieprawidłowe oznaczenie stron w zaskarżonej decyzji, mimo że stanowi naruszenie art. 107 § 1 k.p.a., w analizowanym przypadku nie miało jednak wpływu ani na przebieg postępowania, ani na treść rozstrzygnięcia merytorycznego, tak więc nie wpływa w sposób istotny na wynik sprawy, a tym samym nie stanowi postawy do uchylecia zaskarżonej decyzji.

Uzasadnienie decyzji zawiera opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie, w tym związane stanowisko organu I instancji odnośnie treści pism wniesionych przez stronę w toku prowadzonego postępowania. Organ I instancji nie odniósł się jednak w żaden sposób do wymogów art. 88 ust.1 ustawy ooś. Wskazać należy jednak, że wnioskodawca nie wystąpił z wnioskiem o przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania zmierzającego do wydania zaskarżonej decyzji.

W związku z powyższym brak odniesienia do wyżej wskazanego przepisu ustawy ooś, stanowi naruszenie przepisu art. 107 § 3 k.p.a., aczkolwiek pozostaje bez wpływu na ostateczną treść rozstrzygnięcia.

Organ II instancji stwierdził także, że zaskarżona decyzja zawiera błędne pouczenie co do przysługującego stronom prawa do wniesienia odwołania. Organ I instancji niewłaściwie zinterpretował przepisy wskazując, że zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy i art. 49 k.p.a. „zawiadomienie stron postępowania uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia poprzez obwieszczenie wywieszane w Urzędzie Starostwa Powiatowego w Kościanie, w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłoszenia, jeśli przepis szczególny tak stanowi”. Tymczasem zgodnie z przywołanymi powyżej przepisami specustawy i k.p.a., ww. pouczenie winno brzmieć np.: „zawiadomienie stron postępowania uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia poprzez obwieszczenie w Starostwie Powiatowym w Kościanie oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, w urzędowych publikatorach teleinformatycznych - Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów, a także w prasie lokalnej”. Tym samym organ I instancji w treści swojego pouczenia zawęził określenie publikacji internetowej obwieszczenia jedynie do witryn WWW „gmin”, a nie ogólnie „tych urzędów” (w tym właściwego starostwa powiatowego), a także zrównał dowolną stronę internetową jednostki samorządu terytorialnego z dedykowanym urzędowym publikatorem teleinformatycznym - BIP.

Organ odwoławczy dokonując rozstrzygnięć, o których mowa w pkt. I-÷XV. niniejszej decyzji, uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 k.p.a. Pozostała część zaskarżonej decyzji jest zgodna z przepisami prawa i dlatego - w pkt. XVI. niniejszej decyzji - została ona utrzymana w mocy.

Odnosnie zarzutów wniesionych w odwołaniach należy wyjaśnić, co następuje:

I.

Na wstępie należy przypomnieć, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ drugiej instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Oznacza to, że organ odwoławczy winien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całości. Kontrola instancyjna organu rozpatrującego odwołanie obejmuje zarówno legalność dokonanego przez organ pierwszej instancji rozstrzygnięcia sprawy, jak również ocenę stanu faktycznego. Niezbędnym wymogiem merytorycznego orzekania przez organ odwoławczy jest dostateczne i wszechstronne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, co wynika z wyroku NSA w Warszawie z 14 października 1999 r. (sygn. akt IV SA 1313/98). Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postępowanie i decyzję organu pierwszej instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez skarżących w tym zakresie zarzuty.

Należy również wskazać, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy specustawy nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami specustawy oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu z: 10 lutego 2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; 25 listopada 2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; 11 września 2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; 9 czerwca 2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z 12 października 2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyroki WSA w Warszawie z: 18 kwietnia 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; 9 listopada 2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, że zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 specustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy - Prawo budowlane. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 ustawy - Prawo budowlane, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu

na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, że niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałyby ona charakter pozaprawny. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez NSA w wyroku z 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13).

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

W tym miejscu wypada również przytoczyć stanowisko wyrażone przez NSA w wyroku z 3 lipca 2019 r. (sygn. akt II OSK 916/19) dotyczące stosowania reguły wynikającej z art. 7 k.p.a., nakazującej załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zdaniem Sądu reguła ta nie może doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów specustawy: Nakaz ten jest możliwy do zrealizowania wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej, tj. decyzji wydawanej w sytuacji, gdy norma prawa przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści. Dopuszczalność czy zakres zastosowania przepisów specustawy nie mogą więc być modyfikowane z uwagi na słuszny interes strony czy stron, a ochrona tego interesu nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi. Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e specustawy który mówi, że nie można

uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Powyższe zasady należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy wniesionych zarzutów.

II.

Rozpatrując odwołania skarżących stron, wyjaśnić należy, że zastosowanie znajdują tu zasady opisane w punkcie I. niniejszego uzasadnienia.

Jak wskazano wyżej, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie bierze udziału w procesie projektowym i nie ma kompetencji do oceny przebiegu drogi pod względem stopnia ingerencji w prawo własności nieruchomości, na których ma być zlokalizowana droga, ani też do zmiany wnioskowanej lokalizacji drogi.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 specustawy, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno organ I instancji, jak i organ odwoławczy, mogą działać tylko w granicach tego wniosku, nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy I oraz II instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach specustawy.

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, określającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

W tym miejscu zasadnym jest również przywołanie stanowiska przedstawionego przez skład siedmiu sędziów NSA w postanowieniu z 17 grudnia 2014 r. (sygn. akt II OPS 2/14) odmawiającym podjęcia, z wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych, „Czy przesłanki niezbędności i celowości realizacji inwestycji publicznej w kształcie przedstawionym przez inwestora, mieszczą się w zakresie oceny przez organ administracji publicznej wniosku inwestora o wydanie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej (art. 11a specustawy), pod kątem spełniania przez ten wniosek dopuszczalności wywłaszczenia w rozumieniu art. 21 ust. 2 Konstytucji RP i art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami?”. Według Sądu,

Rzecznik Praw Obywatelskich w istocie rzeczy przedstawił do rozstrzygnięcia zagadnienie prawne, które dotyczy istotnego problemu konstytucyjnego, co do tego w jaki sposób ma być oceniana dopuszczalność pozbawienia własności z uwagi na cele publiczne [art. 21 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) i art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (obecnie: Dz.U. z 2023 r. poz. 344)] w sprawie o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej.

NSA przywołał w ww. postanowieniu stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte w uzasadnieniu wyroku z 16 października 2012 r. (sygn. akt K 4/10), w którym Trybunał zwrócił uwagę na specyfikę spraw dotyczących budowy dróg publicznych, których budowa jest realizacją celu publicznego. Budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całych społeczności. Trybunał Konstytucyjny trafnie zwrócił uwagę, że po pierwsze, drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wyłączonej; po drugie, uproszczona procedura wyłączenia z mocy prawa podczas realizacji inwestycji liniowych, obejmujących wiele nieruchomości, jest metodą skuteczną; po trzecie, lokalizacja (wytyczenie) drogi niejako narzuca listę nieruchomości, które muszą być zajęte, a zatem wyłączone. Jeżeli przyjmujemy, że przebieg drogi jest wyznaczony w sposób racjonalny przez grono specjalistów z zakresu transportu, geologii, ochrony środowiska, musimy przyjąć nieuchronność zajęcia ściśle oznaczonych gruntów pod budowę drogi. Trzeba mieć na względzie liniowy charakter inwestycji drogowych, który dyktuje w sposób naturalny pewne rozstrzygnięcia, w szczególności co do wyboru nieruchomości objętych decyzją i – w następstwie jej wydania – wyłączonej. Przy założonym przebiegu drogi – z jednej strony, wybór działek, przez które ma ona przebiegać, jest bardzo ograniczony albo wręcz wybór taki nie istnieje, z drugiej strony – wypadnięcie choćby jednej z grup wyłączonej nieruchomości może „unicestwić” całą inwestycję.

Mając jednak na względzie zasadę prawdy obiektywnej ustanowioną w art. 7 k.p.a., organ odwoławczy umożliwił zarządcy drogi - jako kreatorowi i wnioskodawcy przedmiotowej inwestycji drogowej - odniesienie się do zarzutów podniesionych w odwołaniach.

W piśmie z 18 stycznia 2022 r., które zostało już przywołane w części sprawozdawczej uzasadnienia niniejszej decyzji, Zarządca drogi przedstawił swoje stanowisko.

Stanowisko Zarządcy drogi organ odwoławczy, działając w oparciu o art. 9 k.p.a., przesłał Odwołującemu oraz Pełnomocnikowi Odwołujących.

Z kolei, stosownie do art. 10 k.p.a., zawiadomiono ww. osoby o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przeglądania akt sprawy.

Po wystosowaniu ww. zawiadomienia, nie wpłynęły dalsze zastrzeżenia odnośnie przedmiotowej inwestycji drogowej. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 k.p.a., należy

uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym stanowiska zarządcy drogi, jak również zarzutów podniesionych w odwołaniach, organ odwoławczy stwierdził, co następuje.

III.

Odnosząc się do pierwszego zarzutu Odwołującego, zauważyć należy, że koncentruje się on na rzekomym naruszeniu art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś poprzez wydanie zaskarżonej decyzji w oparciu o decyzję nr 1 RDOŚ w Poznaniu, zmienioną decyzją nr 2 RDOŚ w Poznaniu, stwierdzającą brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej.

Wobec powyższego, wyjaśnienia wymaga, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest jedną z pierwszych decyzji administracyjnych uzyskiwanych przed realizacją przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko. W myśl art. 72 ust. 3 ustawy ooś, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Omawiana regulacja znajduje odzwierciedlenie w przepisach specustawy, określających obligatoryjne elementy wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, wśród których znajdują się wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne, tj. np. decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach (por. art. 11d ust. 1 pkt 9 specustawy). W niniejszej sprawie, na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego wnioskodawca do wniosku o wydanie zaskarżonej decyzji załączył właśnie wydaną przez właściwy organ, w odrębnej procedurze, ostateczną decyzję nr 1 RDOŚ w Poznaniu, zmienioną ostateczną decyzją nr 2 RDOŚ w Poznaniu.

W ww. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, właściwy organ po przeprowadzeniu screeningu stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i określił istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji przedsięwzięcia (por. art. 84 i art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy ooś).

Zgodnie z przywołanym przez Odwołującego art. 59 ust. 1 pkt. 2 ustawy ooś przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wymaga realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (np. drogi gminnej o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia wynoszącej 1,305 km), ale tylko jeżeli obowiązek przeprowadzenia takiej oceny został stwierdzony. Tymczasem, jak wynika z uzasadnienia decyzji nr 1 RDOŚ w Poznaniu, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu postanowieniem z 11 grudnia 2018 r. (znak: WOO-II.420.236.2018.AB.9) stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy ooś, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej - wydawanej na podstawie przepisów specustawy. Zgodnie zaś z art. 84 ust. 1a

ustawy ooś, w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach można określić m.in. istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich.

W myśl art. 86 ustawy ooś, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1. Należy przy tym podkreślić, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia ma charakter *sui generis* „rozstrzygnięcia wstępnego” względem ewentualnego przyszłego zezwolenia na realizację konkretnego przedsięwzięcia i pełni ona względem niego w istocie funkcję prejudycjalną (por. np. wyrok NSA z 10 marca 2017 r., sygn. akt II OSK 1725/15). Określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach „środowiskowe warunki realizacji przedsięwzięcia” nie mogą być na dalszych etapach procesu inwestycyjnego modyfikowane.

Wobec powyższego zauważyć należy, że organy właściwe do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (w niniejszym przypadku - Starosta Kościański, jako organ I instancji, i Wojewoda Wielkopolski, jako organ II instancji), nie są uprawnione do oceny prawidłowości postępowania zakończonego wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Kompetencja w tym zakresie przysługuje organom wskazanym w ustawie ooś. Niedopuszczalna jest zatem w postępowaniu o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, analiza (ocena) decyzji środowiskowej, wydanej w odrębnym postępowaniu, jak również dokumentów stanowiących podstawę jej wydania (por. np. wyrok NSA z 11 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 1232/13). Organ architektoniczno-budowlany nie może bowiem wchodzić sam w kompetencje organów badających oddziaływanie inwestycji na środowisko, ani też ich zastępować. Organ wydający zezwolenie na realizację inwestycji drogowej bada więc, czy inwestor spełnił wszystkie wymagania przewidziane w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i jeżeli nie ma w tym zakresie wątpliwości, nie może odmówić wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

W konsekwencji, wszelkie zarzuty Odwołującego dotyczące prawidłowości wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie mogą zostać rozpatrzone w niniejszym postępowaniu.

Pokreślenia wymaga, że stwierdzenie braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko odbyło się na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i to właśnie w tym postępowaniu społeczeństwo mogło wnosić uwagi co do tej kwestii. Jak wynika z uzasadnienia przedmiotowej decyzji środowiskowej, stronom zapewniono czynny udział w każdym stadium trwania postępowania w sprawie wydania przedmiotowego rozstrzygnięcia środowiskowego, a Odwołujący nie zgłaszał jakichkolwiek uwag.

W kontekście powyższych rozważań, na uwzględnienie nie zasługuje również żądanie Odwołującego o „zobowiązanie wnioskodawcy do wystąpienia do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko inwestycji polegającej na przebudowie, rozbudowie i budowie drogi gminnej w miejscowości Bieżyń”.

Z kolei, kwestia, o której mowa w art. 88 ust. 1 ustawy ooś, została omówiona już w części uzasadnienia niniejszej decyzji dotyczącej badania zaskarżonej decyzji.

Reasumując, zarzut Odwołującego dotyczący rzekomego naruszenia art. 59 ust 1 pkt 2 ustawy ooś, nie zasługuje na uwzględnienie i nie może świadczyć o wadliwości zaskarżonej decyzji i wpłynąć na wydane rozstrzygnięcie.

IV.

Ustosunkowując się do zarzutów dotyczących naruszenia przepisów prawa materialnego, wniesionych przez Pełnomocnika Odwołujących, organ II instancji przedstawia następujące stanowisko.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu naruszenia art. 11a ust. 1 specustawy poprzez wydanie zaskarżonej decyzji niezgodnie z treścią wniosku Pełnomocnika zarządcy drogi w zakresie określenia nazwy inwestycji i klasy drogi, zauważyć należy, że w toku postępowania przed organem I instancji przedmiotowy wniosek był korygowany i uzupełniany. Zmiana nazwy inwestycji była rezultatem nałożenia na inwestora, w drodze postanowienia Starosty Kościańskiego z 17 czerwca 2021 r., obowiązku usunięcia nieprawidłowości w projekcie budowlanym. Tym samym, skoro wnioskodawca dokonał zmiany nazwy inwestycji, to organ I instancji wydał zaskarżoną decyzję z uwzględnieniem zmienionej nazwy, a więc zgodnie ze zmienionym wnioskiem. Przyznać jednak należy rację Pełnomocnikowi Odwołujących, że w metrykach rysunków branży drogowej nazwa inwestycji nie została skorygowana (ujednolicona), lecz wada ta została skorygowana w toku postępowania odwoławczego.

Z kolei, kwestia dotycząca właściwego określenia we wniosku klasy drogi była m.in. przedmiotem postanowienia Starosty Kościańskiego z 17 sierpnia 2021 r., nakładającego obowiązek usunięcia nieprawidłowości w projekcie budowlanym. Nieprawidłowe oznaczenie klasy drogi objętej postępowaniem (z L na D) zostało skorygowane w projekcie budowlanym i analizie powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, a wydana decyzja jest zgodna z tymi elementami wniosku. Błędna klasa drogi pozostała (nie została skorygowana) jedynie w piśmie przewodnim wniosku zawierającym zestawienie nieruchomości objętych inwestycją. Przedmiotowa kwestia została jednak wyjaśniona i skorygowana w toku postępowania odwoławczego.

Odnosząc się następnie do zarzutu, że data opracowania dokumentacji (w zakresie branży drogowej), określona na stronie tytułowej jako marzec 2019 r., jest błędna i nie odpowiada rzeczywistości, a projekt był zmieniany po tym terminie, zauważyć należy, że wprowadzane korekty były naturalnym efektem weryfikacji dokumentacji w toku postępowania przed organem I instancji. Prawdą jest, że data nie została wówczas zmieniona, jednak wada ta

została skorygowana w toku postępowania odwoławczego. W tym kontekście należy zauważyć także, że w ww. dokumentacji projektowej znajdowała się kopia zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy - Prawo budowlane, aktualnego na dzień opracowania projektu (ważne do 31 stycznia 2020 r.). Na etapie wprowadzenia zmian w dokumentacji, nie zostało jednak uzupełnione zaświadczenie obejmujące kolejny okres. Przedmiotowa kwestia została jednak wyjaśniona i uzupełniona w toku postępowania odwoławczego.

Nie sposób natomiast zgodzić się z zarzutem naruszenia art. 11a ust. 1 w związku z art. 11b ust. 1 specustawy poprzez wydanie zaskarżonej decyzji niezgodnie z załączonymi do wniosku opiniami, o których mowa w art. 11b specustawy. Należy zauważyć, że w toku postępowania przed organem I instancji dokonano zmiany nazwy inwestycji, a nie jej zakresu, który przedstawiony został na mapie, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 1 specustawy. Okoliczność zmiany nazwy inwestycji nie powoduje niezgodności zaskarżonej decyzji z dwiema pozytywnymi opiniami (tj. postanowieniem ZWW i pismem BMiG Krzywiń), uzyskanymi przed złożeniem wniosku o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Analogiczne wnioski odnieść można również do pozostałych uzyskanych opinii.

Jako zupełnie niezrozumiały uznać należy zarzut naruszenia art. 11a ust. 1 specustawy w związku z brakiem zatwierdzenia projektu budowlanego przez zarządcę drogi. Należy bowiem zauważyć, że to organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dokonuje zatwierdzenia projektu budowlanego (por. art. 11f ust. 1 pkt 7 specustawy). Powyższe uprawnienie nie przysługuje natomiast zarządcy drogi, czyli wnioskodawcy.

Odnosząc się do kwestii braku stosowanego umocowania przez Pełnomocnika zarządcy drogi, zauważyć należy, że zagadnienie to było badane i wyjaśnione w toku postępowania odwoławczego, o czym była już mowa w uzasadnieniu niniejszej decyzji. Nie można natomiast zgodzić się z Pełnomocnikiem Odwołujących, że projektant branży drogowej (będący jednocześnie Pełnomocnikiem zarządcy drogi na etapie postępowania przed organem I instancji) sporządzając dokumentację techniczną przed 16 marca 2020 r., „działał w istocie jako fałszywy pełnomocnik inwestora”. Należy bowiem zauważyć, że kwestie dotyczące wykonania projektu budowlanego objęte są zwyczajowo umowami cywilnoprawnymi. Na marginesie należy także wskazać, że w postanowieniu ZWW i piśmie Szefa WSzW stwierdzono, że opinie wydaje się po rozpatrzeniu wniosku ww. projektanta występującego z upoważnienia Burmistrza Miasta i Gminy Krzywiń. Tym samym - wbrew temu, co twierdzi Pełnomocnik Odwołujących - projektant był umocowany przed ww. dniem do „prowadzenia czynności formalnych” w zakresie uzyskania opinii wymaganych przepisami specustawy.

Jako zasadny należy uznać zarzut braku zawarcia w projekcie architektoniczno-budowlanym informacji dotyczącej warunków geotechnicznych. Na marginesie należy zauważyć, że powyższy brak nie stanowił naruszenia art. 34 ust. 3 pkt 2 lit. d ustawy - Prawo budowlane (w brzmieniu wprowadzonym ustawą nowelizującą), gdyż w przedmiotowej sprawie stosuje

się przepisy sprzed nowelizacji. Obowiązek zawarcia w opisie technicznym projektu architektoniczno-budowlanego kategorii geotechnicznej oraz oceny technicznej aktualnych warunków geotechnicznych i stanu posadowienia obiektu wynikał jednak z rozporządzenia w sprawie PB. Przedmiotowa kwestia została uzupełniona w toku postępowania odwoławczego.

Jako zasadny należy uznać także zarzut dotyczący naruszenia art. 34 ust. 3 pkt 1 ustawy - Prawo budowlane poprzez brak projektu zagospodarowania terenu jako elementu składowego projektu budowlanego. Przedmiotowa kwestia została jednak uzupełniona w toku postępowania odwoławczego.

Jako niezasadny należy uznać zarzut naruszenia § 15 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia w sprawie WT poprzez zastosowanie niewłaściwej szerokości pasów ruchów dla drogi klasy D, tj. 2,75 m zamiast 2,5 m, przy jednoczesnym zaniechaniu przeprowadzenia prognozy struktury rodzajowej lub ilościowej ruchu. Zauważyć należy bowiem, że szerokość pasa ruchu zwiększono do 2,75 m, co jest zgodne z § 15 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WT, według którego na drogach klas Z, L i D szerokość pasa ruchu może być zwiększona do maksymalnie 3,50 m, jeżeli taka potrzeba wynika z prognozowanej struktury rodzajowej lub ilościowej ruchu. Jednocześnie żaden przepis prawa nie stanowi, że przedmiotowe opracowanie (prognoza) ma być elementem projektu budowlanego. W piśmie z 18 stycznia 2022 r. zarządca drogi, który monitoruje funkcjonowanie układu komunikacyjnego i opracowuje sposoby jego usprawnienia na następne lata, wyjaśnił, że na przedmiotowej drodze „prognozuje się ruch pojazdów o większych gabarytach, w tym np. coraz większych ciągników i innych pojazdów rolniczych”. Organ odwoławczy przyjął wyjaśnienia zarządcy drogi uzasadniające potrzebę zwiększenia szerokości pasa ruchu do 2,75 m, stwierdzając, że projekt budowlany jest zgodny z przepisem § 15 ust. 1 pkt 6 w związku z § 15 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WT.

Zamierzonego skutku nie może również odnieść zarzut naruszenia § 24 ust. 5 rozporządzenia w sprawie WT poprzez zastosowanie nieprawidłowego pochylenia jezdni wynoszącego mniej niż 0,3%. Pełnomocnik Odwołujących podnosi, że projektowana niweleta w km 0+713,26 posiada pochylenie 0,137%, natomiast w km 2+952 – 0,233%. Na marginesie należy zauważyć, że niweleta o pochyleniu 0,233% dotyczy km ok. 1+252 inwestycji.

Wobec powyższego, zauważyć trzeba, że sprawdzeniu pod kątem zgodności z przepisami, w tym zwłaszcza techniczno-budowlanymi, podlega tylko projekt zagospodarowania terenu (por. art. 35 ust. 1 pkt. 2 ustawy - Prawo budowlane). Natomiast rozwiązania techniczne, ujęte w projekcie architektoniczno-budowlanym, nie podlegają badaniu przez organy administracji architektoniczno-budowlanej.

Rozszerzająca interpretacja uprawnień organu w zakresie kontroli na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy - Prawo budowlane oznaczałaby w istocie przywrócenie uchylonej zasady oceny materialnych rozwiązań projektu budowlanego przez organ i stanowiłaby naruszenie zasady związania organów administracji publicznej prawem (art. 7 k.p.a.) (por. wyrok WSA w Warszawie z 25 kwietnia 2017 r., sygn. akt VII SA/Wa 2952/16).

To projektant odpowiada za opracowanie projektu inwestycji w sposób zapewniający bezpieczeństwo użytkowania, a nie organ udzielający zezwolenia na realizację inwestycji w postaci decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Tym samym, organ zatwierdzający projekt budowlany i wydający pozwolenie budowlane kontroluje wyłącznie, czy zostało złożone stosowne oświadczenie o sporządzeniu projektu budowlanego zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej, co – jak wyżej wskazano – w niniejszej sprawie ma miejsce, a całkowitą odpowiedzialność za zgodność projektu budowlanego z prawem ponosi projektant. Tak określona odpowiedzialność projektanta ma stanowić gwarancję dla inwestora, ale i dla organu, że projekt został opracowany zgodnie z przepisami.

Jako zasadny należy uznać zarzut naruszenia § 44 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie WT poprzez zastosowanie nieodpowiedniej, zbyt małej szerokości chodnika usytuowanego bezpośrednio przy jezdni, w rezultacie błędnego wliczenia szerokości krawężnika i obrzeża do szerokości chodnika. Przedmiotowa kwestia została jednak wyjaśniona i skorygowana w toku postępowania odwoławczego, w szczególności zmianie uległ kwestionowany przez Pełnomocnika Odwołujących rys. nr 5 Przekroje normalne i szczegóły konstrukcyjne.

Nie sposób jednak zgodzić się z Pełnomocnikiem Odwołujących, że doszło do naruszenia przepisów rozporządzenia w sprawie PB(2), gdyż przedmiotowa sprawa podlega rozpatrzeniu w oparciu o przepisy rozporządzenia w sprawie PB. Jednakże również przepisy rozporządzenia w sprawie PB stawiają określone wymagania, słusznie podniesione przez Pełnomocnika Odwołujących, tj.:

- 1) zawarcie na stronie tytułowej projektu kategorii obiektu budowlanego;
- 2) określenie, czy działka lub teren, na którym jest projektowany obiekt budowlany, są wpisane do rejestru zabytków;
- 3) zawarcie informacji i danych o charakterze i cechach istniejących i przewidywanych zagrożeniach dla środowiska oraz higieny i zdrowia użytkowników projektowanych obiektów budowlanych i ich otoczenia w zakresie zgodnym z przepisami odrębnymi;
- 4) sporządzenie części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu na kopii aktualnej mapy do celów projektowej;
- 5) wskazanie przepisów prawa, w oparciu o które dokonano określenia obszaru oddziaływania obiektu.

Wskazanych wyżej elementów brakowało w projekcie budowlanym zatwierdzonym zaskarżoną decyzją. Przedmiotowa kwestia została jednak wyjaśniona i skorygowana w toku postępowania odwoławczego.

V.

Ustosunkowując się do zarzutów dotyczących naruszenia przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. (wniesionych przez Odwołującego oraz Pełnomocnika Odwołujących) oraz art. 8 i art. 80 k.p.a. (wniesionego przez Pełnomocnika Odwołujących), organ II instancji przedstawia następujące stanowisko.

Na wstępie, godzi się zauważyć, że naczelną zasadą postępowania administracyjnego jest zasada prawdy obiektywnej wyrażona w art. 7 k.p.a. Z zasady powyższej wynika, że organy administracji publicznej prowadzące postępowanie mają obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego w taki sposób, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością, a zwłaszcza mają obowiązek dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnej sprawy na podstawie analizy całego materiału dowodowego i swoje stanowisko wyrazić w uzasadnieniu podjętej decyzji (por. np. wyrok NSA w Warszawie z 17 października 2001 r., sygn. akt I SA 1110/01). Z kolei przepis art. 77 § 1 k.p.a. nakłada na organy administracji publicznej obowiązek zgromadzenia całego materiału dowodowego koniecznego do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Z powołanej normy prawnej wynika między innymi, że organ administracji jest zobowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Natomiast zgodnie z art. 80 k.p.a., organ administracji publicznej ocenia na podstawie całości materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Organ administracji publicznej winien również prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania (por. art. 8 k.p.a.).

Mając na uwadze powyższe, należy jednak wskazać także na przepis art. 11c specustawy, który stanowi, że do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy k.p.a. z zastrzeżeniem przepisów specustawy, co oznacza, że przepisy k.p.a. znajdują zastosowanie tylko w takim zakresie, który nie został uregulowany przepisami specustawy. Ustawodawca przyznał zatem pierwszeństwo w stosowaniu przepisom procesowym specustawy, jako *lex specialis* wobec przepisów k.p.a. Wprawdzie zasada wynikająca z art. 7 k.p.a. wymaga uwzględnienia interesów stron, zrównoważenia interesu społecznego (publicznego) i słusznego interesu prywatnego, jednak regulacje specustawy w sposób istotny ograniczają zakres stosowania tej zasady w postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Odwołujący, w drugim swoim zarzucie kierowanym wobec zaskarżonej decyzji, podniósł, że Starosta Kościański naruszył art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. poprzez brak analizy pisma Odwołującego z 3 marca 2020 r., do którego załączona została mapa zawierająca propozycję alternatywnego przebiegu przedmiotowej drogi gminnej. Przedmiotowe pismo nie zostało jednak złożone w toku analizowanego postępowania organu I instancji.

Z kolei Pełnomocnik Odwołujących kwestionuje błędne przyjęcie w zaskarżonej decyzji, że „budowa drogi jest istotnym rozwiązaniem komunikacyjnym dla wszystkich mieszkańców”, podczas gdy - jego zdaniem - wszyscy mieszkańcy (strony postępowania) mają obecnie odpowiedni dostęp do dróg publicznych, a realizacja przedmiotowej inwestycji drogowej rażąco naruszy słuszny interes Odwołujących.

Wobec powyższego, zauważyć należy, że postępowanie w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej toczy się na wniosek zarządcy drogi i to wniosek wyznacza granice sprawy administracyjnej podlegającej rozpoznaniu i rozstrzygnięciu w drodze decyzji.

Konsekwencją wszczęcia postępowania na żądanie zarządcy drogi jest związanie organu administracyjnego zakresem tego żądania. Wskazanie w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej konkretnych nieruchomości, jako przechodzących na własność odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego, następuje zatem wskutek określenia tych nieruchomości przez właściwego zarządcę drogi we wniosku. Organ prowadzący postępowanie ma bowiem obowiązek wydać decyzję zgodnie z zakresem żądania wskazanym we wniosku, co oznacza, że nie może samodzielnie modyfikować wniosku inwestora. W tym kontekście, zamierzonego skutku nie może odnieść zarzut Odwołującego, że wnioskodawca „narzucił swój sposób przebiegu drogi, w oparciu o który został sporządzony projekt podziału nieruchomości”.

Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne, natomiast organ właściwy do wydania decyzji pozwalającej na realizację inwestycji drogowej winien wykazać, że wyłączenie uzasadnione jest konkretną potrzebą związaną z realizacją celu publicznego. W przypadku wątpliwości odnośnie celowości wyłączenia organ winien więc rozważyć zwrócenie się do inwestora o zajęcie stanowiska w tej kwestii (por. wyrok WSA w Warszawie z 3 grudnia 2009 r., sygn. akt. IV SA/Wa 1128/09).

Jak wskazano wyżej w uzasadnieniu niniejszej decyzji, organ II instancji wezwał Zarządcę drogi do ustosunkowania się do uwag wniesionych w odwołaniach, a ten udzielił stosownej odpowiedzi.

Mając na uwadze powyższe, organ II instancji stwierdził, że we wniosku w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wskazane zostały nieruchomości lub ich części niezbędne dla realizacji inwestycji (są wśród nich działki o nr. ewid.: ■■■, ■■■ i ■■■). Rodzaj i zakres prac budowlanych został określony w projekcie budowlanym, stanowiącym załącznik do wniosku, a następnie doprecyzowany i wyjaśniony w toku postępowania odwoławczego. Nie ulega wątpliwości, że na znajdujących się w liniach rozgraniczających teren nieruchomościach, stanowiących dotychczasową własność Odwołującego oraz Odwołujących, zaprojektowane zostały elementy układu komunikacyjnego, tj. nawierzchnie jezdni i zjazdów, a także rowy przydrożne i zieleń. W związku z powyższym, organ II instancji nie będąc uprawnionym do oceny racjonalności rozwiązań przyjętych przez właściwego zarządcę drogi, nie znalazł podstaw do stwierdzenia, że kształt inwestycji narusza normy prawne w zakresie działek, stanowiących własność ww. osób.

Organ II instancji, podobnie jak organ I instancji, nie ma kompetencji do nakazania inwestorowi zmiany przyjętych rozwiązań projektowych, zarówno tych lokalizacyjnych, jak i techniczno-wykonawczych. Działania organu administracji nie opierają się na uznaniowości, ale polegają na przyjęciu konkretnego wniosku i jego weryfikacji w wyznaczonych granicach, bez możliwości ingerowania w takie aspekty inwestycji jak lokalizacja, czy rozwiązania budowlane.

Natomiast kwestie dotyczące możliwości prowadzenia działalności gospodarczej (agroturystyka) lub rolniczej (uprawa szparagów), czy konieczności ewentualnych zmian w zagospodarowaniu nieruchomości, nie są przedmiotem oceny w postępowaniu dotyczącym zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Zauważyć należy bowiem, że w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zarówno Starosta Kościański, jak i organ odwoławczy, badają zgodność z prawem wniosku inwestora, nie zaś zagadnień dotyczących ewentualnych negatywnych następstw dla podmiotów objętych tą decyzją. Z samej bowiem istoty przedsięwzięcia drogowego, będącego inwestycją liniową, wynika ingerencja w prawa przysługujące innym podmiotom w stosunku do nieruchomości objętych projektowaną inwestycją. Z omawianej ingerencji wynikać mogą z kolei inne utrudnienia dla podmiotów dotychczas wykorzystujących daną nieruchomość w określony sposób. Nie oznacza to jednak, że taka decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest wadliwa.

Wyraźnego podkreślenia wymaga także, że organ wydający w niniejszej sprawie decyzję dotyczącą zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie jest kompetentny do oceny przesłanek ekonomicznych oraz społecznych powstającej inwestycji, w jej kształcie określonym przez inwestora. Do organu należy jedynie ocena wniosku zarządcy drogi pod względem jego zgodności z prawem powszechnie obowiązującym. Przedmiotem orzekania zarówno przez Starostę Kościańskiego, jak i Wojewodę Wielkopolskiego nie jest zatem prognozowanie wielkości ewentualnych strat w majątku skarżących stron, jako czynnika decydującego o wyborze przez inwestora konkretnych rozwiązań lokalizacyjnych i technicznych, a podnoszone przez skarżące strony zarzuty w tym zakresie pozostają bez wpływu na kształt podjętego rozstrzygnięcia.

Nie zamyka to jednak skarżącym stronom prawa do dochodzenia ochrony naruszonych, w ich ocenie, dóbr w postępowaniu przed sądami powszechnymi w drodze ewentualnych roszczeń cywilnoprawnych. Jeżeli bowiem strony skarżące uważają, że w wyniku przedmiotowej inwestycji drogowej i przyjętych przez inwestora rozwiązań projektowych doznały szkody, to mogą skorzystać ze stosownego powództwa cywilnego i przedstawić dowody na okoliczność powstałej szkody i jej wielkości. Argumentacja tego rodzaju w postępowaniu dotyczącym zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, ma charakter interesu faktycznego, a więc takiego, który nie może stanowić prawnej przeszkody dla wydania decyzji administracyjnej. Nie istnieje taki przepis prawa, który pozwalałby na odmienne stwierdzenie.

Zauważyć przy tym należy, że stosownie do art. 13 ust. 3 specustawy, w przypadku, jeżeli przejęta jest część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, właściwy zarządca drogi jest obowiązany do nabycia, na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego tej części nieruchomości. Ustawodawca zabezpieczył zatem interesy właścicieli nieruchomości, które jedynie w części niezbędne są do realizacji inwestycji, a pozostałe części nieruchomości na skutek podziału

nie nadają się do prawidłowego wykorzystywania na dotychczasowe cele. Roszczenie o wykup całej nieruchomości w trybie ww. przepisu ma charakter cywilnoprawny, dlatego może być dochodzone wyłącznie w postępowaniu cywilnym przed sądem powszechnym.

Podkreślić należy także, że w kontrze do interesu właścicieli nieruchomości, którzy optowaliby za nienaruszalnością zagospodarowania ich własności i otoczenia, stoją potrzeby drogownictwa. Te drugie są pilne, a zarazem trudne do realizacji, gdyż drogi, jako budowle duże, ciągnące się przez kilometry i nie dające się łatwo kształtować, nieuchronnie przechodzić muszą obok prywatnych posesji, a nawet przez nie. To właśnie potrzeby budowy dróg wymusiły w ostatnich dziesięcioleciach na ustawodawcy przyjęcie takich restrykcyjnych rozwiązań, jak te zawarte w specustawie (por. wyrok WSA w Poznaniu z 5 sierpnia 2020 r., sygn. akt II SA/Po 65/20). Specustawę charakteryzuje więc bardzo szybki i „bezdyskusyjny” tryb postępowania wywłaszczeniowego. Może on budzić wątpliwości co do swoich ekonomicznych i społecznych skutków, ale takie są właśnie obowiązujące wzorce prawne. Jak stwierdził Trybunał Konstytucyjny w cytowanym już powyżej wyroku z 16 października 2012 r. (sygn. akt K 4/10), radykalne skrócenie i uproszczenie procedury wywłaszczeniowej jest niezbędne, gdyż konieczność działania organów według innych reguł „paraliżowałaby prowadzenie inwestycji drogowych”. Inaczej mówiąc, w odniesieniu do przepisów specustawy stosuje się rzymską paremię „dura lex, sed lex” („surowe prawo, ale jednak prawo”).

Oczywiście w praktyce, w postępowaniach z zakresu zezwoleń na realizację inwestycji drogowych określanie kształtu inwestycji może następować nieco bardziej elastycznie. Organom udaje się niekiedy porozumieć z inwestorem i osiągnąć kompromisowe rozwiązanie (por. wyroki WSA w Poznaniu z: 5 sierpnia 2020 r., sygn. akt II SA/Po 65/20; 8 września 2020 r., sygn. akt II SA/Po 553/20). Elementy takiego „docierania się” stanowisk Wojewody i stron postępowania można było zaobserwować również w niniejszej sprawie - na przykład, gdy organ II instancji przekazywał zarządcy drogi uwagi Odwołującego i Pełnomocnika Odwołujących w celu zajęcia stanowiska. Powyższe nie zmienia jednak faktu, że ustępstwa w zakresie zmiany lokalizacji inwestycji wymagają akceptacji inwestora, gdyż to on jest dysponentem wniosku. W przedmiotowej sprawie zarządca drogi, po zapoznaniu się z treścią odwołań, nie zdecydował się na odstąpienie od przyjętych rozwiązań projektowych w zakresie przebiegu drogi przez nieruchomości stanowiące dotychczasową własność Odwołującego i Odwołujących. Organ administracji publicznej w trakcie postępowania może natomiast „wymusić” na zarządcy drogi pewne zmiany tylko metodami pośrednimi wynikającymi z procedury administracyjnej (por. art. 11c specustawy w związku z art. 79a § 1 k.p.a.) i tylko wówczas, gdy jest w stanie wykazać, że postępowania zmierza nieuchronnie ku decyzji odmownej. W niniejszej sprawie taka okoliczność jednak nie wystąpiła.

W tym miejscu należy przytoczyć również orzeczenie NSA (wyrok z 11 października 2011 r., sygn. akt II OSK 1688/11): „Wprowadzenie odrębnego trybu administracyjnego w sprawie realizacji inwestycji drogowych służy realizacji celu publicznego w postaci poprawy bezpieczeństwa układu komunikacyjnego i transportowego, a jednocześnie skutki z tym

związane są rekompensowane w formie odszkodowania (art. 12 ust. 4 w związku z ust. 4a). Ustawodawca wyznacza też termin dla wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Zatem, pomimo odjęcia własności, dochodzi do równoważenia strat i szkód związanych z prowadzonym postępowaniem”.

Należy także zauważyć, że w orzecznictwie sądowoadministracyjnym (por. wyrok NSA z 3 września 2014 r., sygn. akt II OSK 1730/14), wyrażono wprawdzie pogląd, że należy dopuścić weryfikację zasadności żądania w zakresie ewentualnego istnienia rozwiązania alternatywnego zapewniającego możliwość realizacji tego samego celu publicznego przy ograniczeniu stopnia ingerencji w prawo własności osób trzecich, jednakże pogląd ten może znaleźć swoje uzasadnienie w szczególnych sytuacjach, w których dochodzi do rażącego naruszenia zasady proporcjonalności w taki sposób, że interes publiczny nie może stanowić uzasadnienia dla rozmiaru ingerencji w prawo własności (por. wyrok NSA z 14 lutego 2019 r., sygn. akt II OSK 3382/18). W niniejszej sprawie taka dysproporcja nie występuje.

W ocenie organu odwoławczego, przedłożony do zatwierdzenia projekt budowlany nie przewiduje rozwiązań, które wprowadzają nadmierną, a w szczególności nieuzasadnioną ingerencję w prawo własności Odwołującego oraz Odwołujących. Ingerencja we własność związana z realizacją inwestycji odpowiada tylko jej koniecznemu zakresowi. Teren będący własnością skarżących stron nie został zajęty w wymiarze większym, niż jest to wymagane dla realizacji inwestycji.

Na marginesie wskazać należy, że określenie innego przebiegu inwestycji mogłoby również stanowić podstawę do sprzeciwu właściciela innej nieruchomości, która zlokalizowana jest wzdłuż proponowanego przez Odwołującego przebiegu inwestycji. Zmiana przebiegu planowanej inwestycji mająca na celu polepszenie sytuacji jednych właścicieli następuje zawsze kosztem drugich. Ich interesy są najczęściej sprzeczne i trudne do pogodzenia.

Z kolei brak zgody skarżących stron na realizację przedmiotowej inwestycji na ich działkach w koncepcji przyjętej przez inwestora nie stanowi o wadliwości zaskarżonej decyzji, gdyż przepisy obowiązującego prawa, w tym przepisy specustawy (por. art. 11e), nie uzależniają udzielenia zarządcy drogi zezwolenia na realizację inwestycji drogowej na danej nieruchomości od wyrażenia na to zgody podmiotu będącego właścicielem bądź użytkownikiem wieczystym tejże nieruchomości.

Wyjaśnić należy, że kwestia dopuszczalności zastosowania ingerencji wyłączeniowej na gruncie specustawy jest ukształtowana całkowicie odmiennie niż w ramach postępowania wyłączeniowego prowadzonego na zasadach ogólnych.

Z przepisów specustawy nie wynika obowiązek legitymowania się przez zarządcę drogi tytułem prawnym do nieruchomości objętej zakresem inwestycji, jako warunek złożenia wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, czy też koniecznością uzyskania zgody właściciela nieruchomości na realizację inwestycji na terenie danej nieruchomości. Wszystkie działania w ramach realizacji inwestycji drogowej dokonywane są w oparciu o władztwo administracyjne, a specustawa nie przewiduje w tej materii konsultacji lub uzyskania zezwoleń właścicieli nieruchomości objętych zakresem inwestycji. Podkreślić należy, że inwestor nie musi mieć zgody na podjęcie czynności

skutkujących wejściem na teren nieruchomości niezbędnych dla realizacji inwestycji, gdyż przejście własności nieruchomości niezbędnych do realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej, w granicach wydzielonych liniami rozgraniczającymi i pasami innych dróg publicznych, następuje z mocy prawa (por. art. 12 ust. 4 specustawy).

Ponadto, mając na uwadze brak aprobaty skarżących stron wobec przejęcia części ich nieruchomości pod realizację inwestycji drogowej, wyjaśnić należy, że ochrona interesów osób trzecich w procesie inwestycyjnym nie może prowadzić do sytuacji, w której to osoby trzecie, a nie inwestor, decydować będą o dopuszczalności wybudowania obiektów budowlanych, miejscu posadowienia takich obiektów, rodzaju obiektu budowlanego i to nawet z naruszeniem ogólnego interesu społecznego. Niedopuszczalna jest zatem sytuacja, w której uprawnienia właściciela nieruchomości całkowicie ograniczają uprawnienia inwestora. Uzależnianie funkcjonowania dróg publicznych od wyrażenia zgody przez osobę prywatną nie byłoby do pogodzenia z charakterem inwestycji, stanowiącej realizację celu publicznego.

W kontekście zaś zarzutu Odwołującego dotyczącego braku konsultacji projektu podziału nieruchomości, podkreślić należy, że specustawa nie przewiduje w tej materii uzgadniania rozwiązań projektowych z właścicielami nieruchomości objętych zakresem inwestycji. Uzależnienie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej od uprzedniego przeprowadzenia takich konsultacji bądź uzgodnień byłoby wprowadzeniem pozaustawowej przesłanki, co byłoby sprzeczne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa. Oznacza to, że strona nie może skutecznie domagać się od organu administracji publicznej uchylecia decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej z tego powodu, że nie uzgodniono z nią indywidualnie przyjętych rozwiązań projektowych.

Należy także zauważyć, że zaprojektowanie inwestycji pozostawia się specjalistom posiadającym odpowiednie przygotowanie zawodowe, a nie powinny decydować o tym strony postępowania, których nieruchomości zostały objęte wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, gdyż żaden z przepisów specustawy nie przewiduje takich uprawnień. Organ nie może uwzględniać protestów wyrażających osobiste zapatrywania skarżących stron, czy też ich odmienne stanowisko, które pozostają poza ochroną prawną i nie wynikają z norm prawa. Oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonego przebiegu inwestycji - niemające prawnego osadzenia - są bezskuteczne.

Reasumując, w niniejszej sprawie, w toku postępowania organu I instancji nie doszło do zarzucanego przez Odwołującego naruszenia art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. poprzez brak analizy pisma Odwołującego z 3 marca 2020 r. Zauważyć należy bowiem, że ww. pismo Odwołującego pochodzi sprzed wszczęcia postępowania w sprawie wydania zaskarżonej decyzji (tj. przed 26 maja 2021 r.), a zostało wniesione do organu I instancji w toku odrębnego postępowania, wszczętego na wniosek Zarządcy drogi z 20 sierpnia 2019 r. i zakończonego wydaniem decyzji nr 2/2020 o odmowie udzielenia zezwolenia na realizację inwestycji drogowej (znak: ABŚ.6740.42.13.2019). Niezależnie jednak od powyższego, mapa zawierająca propozycję alternatywnego przebiegu przedmiotowej drogi gminnej, stanowiąca załącznik do odwołania, została w toku postępowania odwoławczego przekazana Zarządcy

drogi. Tym samym, Zarządca drogi, jako dysponent wniosku, miał możliwość zmiany przyjętych rozwiązań lokalizacyjnych, jednak nie zdecydował się na taki krok na etapie postępowania organu II instancji.

W świetle tego, co zostało dotychczas sformułowane, jako niezasadny należy uznać także zarzut Pełnomocnika Odwołujących dotyczący naruszenia przepisów art. 7, 8, 77 § 1 i 80 k.p.a. poprzez: przeprowadzenie postępowania w sposób niebudzący zaufania jego uczestników do władzy publicznej, z zaniechaniem uwzględnienia słusznego interesu obywateli, brak podjęcia wszelkich niezbędnych czynności do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, brak wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego oraz dowolną ocenę dowodów, w zakresie przyjęcia, że budowa drogi jest istotnym rozwiązaniem komunikacyjnym dla wszystkich mieszkańców. Organ odwoławczy przyjął również wyjaśnienia Zarządcy drogi, zawarte w piśmie z 18 stycznia 2022 r., dotyczące dostępu poszczególnych nieruchomości do dróg publicznych oraz stanu infrastruktury drogowej.

Jednocześnie jako zasadny należy uznać zarzut Pełnomocnika Odwołujących w zakresie błędnego przyjęcia, że na działce o nr. ewid. ■■■ zlokalizowany jest zbiornik bezodpływowy, podczas gdy w istocie zbiornik ten jest przepływowy, o charakterze przydomowej oczyszczalni ścieków. Przedmiotowa kwestia została jednak wyjaśniona i skorygowana w toku postępowania odwoławczego.

Podsumowując, po przeprowadzonym postępowaniu odwoławczym organ II instancji ostatecznie uznał, że przebieg planowanej inwestycji i przyjęte rozwiązania są zgodne z przepisami prawa powszechnie obowiązującego. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił inwestor w załączonej do wniosku dokumentacji. Stwierdzić należy także, że zarówno wniosek inwestora, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona decyzja - poza uchybieniami omówionymi i skorygowanymi w niniejszej decyzji - nie naruszają prawa, w związku z czym Wojewoda Wielkopolski nie jest władny do wydania negatywnego rozstrzygnięcia w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji. Niniejsza decyzja jest zaskarżalna do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu. Od skargi pobiera się wpis stały w wysokości 500 zł (w trybie wznowienia postępowania 200 zł), zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 259 ze zm.), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego
Marcin Karpiński
Zastępca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa

Załączniki:

- 1) Mapa w skali 1:500 z zaznaczonymi liniami rozgraniczającymi teren pn. Prop. przebieg drogi z istniejącym uzbrojeniem (rys. nr T1÷T3),
- 2) Tom I projektu budowlanego (projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany: branża drogowa),
- 3) Tom II projektu budowlanego (projekt architektoniczno-budowlany: branża telekomunikacyjna),
- 4) Tom III projektu budowlanego (projekt architektoniczno-budowlany: branża elektryczna).

Otrzymują:

- 1) Starosta Kościański (1 egz. wraz z 1 kompletem załączników),
- 2) Burmistrz Miasta i Gminy Krzywiń (2 egz. wraz z 2 kompletami załączników),
- 3) Pan ██████████ ██████████ (1 egz. bez załączników),
- 4) Adw. ██████████ ██████████, jako pełnomocnik pana ██████████ ██████████ i pani ██████████ ██████████ (1 egz. bez załączników),
- 5) Aa (1 egz. wraz z 1 kompletem załączników).

Do wiadomości:

- 1) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Kościanie (1 egz. wraz z 1 kompletem załączników),
- 2) Wydział Geodezji, Kartografii, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami Starostwa Powiatowego w Kościanie (ePUAP - bez załączników),

3) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu (dot. WOO-II.420.236.2018.AB.12 i WOO-II.420.19.2020.AM.8, ePUAP - bez załączników).

Sprawę prowadzą:

starszy specjalista Patryk Stojanowicz,

tel. 61 854 1081, e-mail: pstojanowicz@poznan.uw.gov.pl;

starszy specjalista Barbara Jerzak,

tel. 61 854 1307, e-mail: bjerzak@poznan.uw.gov.pl.

W treści niniejszej decyzji „wyczerzono” informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Patryk Stojanowicz